

Uredništvo, aprava, Ljubljana, Kopitarjeva 4. Telefon 4001-4004. Mesečna naročnina 50 lit. za inostranstvo 60 lit. — Okt. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.250 za inostr. — Izključno snabovanje za agencije in tiskarne in tiskarne: UPI S. A. Milano. Rekopisov ne vračamo.

SLOVENEK

JULIJ 1944

1
SOBOTA

Gewaltiger Ansturm des Feindes gegen Caen

Vorstöße östlich der Orne und südwestlich Tilly gescheitert — Angriff gegen Nordwestspitze der Halbinsel Cherbourg zusammengebrochen — In Italien und in der Mitte der Ostfront weiterhin erbitterte Kämpfe — Vierwöchiges Bandenunternehmen in Weissruthenien erfolgreich abgeschlossen

Aus dem Führerhauptquartier, 30. Juni. DNB. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

In der Normandie setzte der Feind seine gewaltigen Anstrengungen fort, um die Stadt Caen von ihren Verteidigungslinien abzuschneiden und von Südwesten her zu nehmen. Unter stärkstem Einsatz von Artillerie und Luftwaffe konnte der Gegner seinen Einbruchsweg in erbitterten Kämpfen zunächst erweitern, bis ihn ein starker deutscher Gegenangriff in der Flanke traf und ihm einen grossen Teil des gewonnenen Geländes wieder entriess. Zahlreiche Panzer des Feindes wurden vernichtet. Die Kämpfe dauern an.

An der übrigen Front des Landekopfes scheiterte erneute, von starker Artillerie unterstützte Vorstöße des Gegners östlich der Orne und südwestlich Tilly. Nordöstlich Saint Lo eingebrochene nordamerikanische Truppen wurden im Gegenangriff wieder geworfen.

Im Kampfraum von Cherbourg trat der Feind auf breiter Front nacheinander gegen unsere Kampfgruppen auf der Nordwestspitze der Halbinsel zum Angriff an. Der Ansturm des weit überlegenen Gegners brach am Widerstand der tapferen Verteidiger unter Führung von Oberleutnant Keil verlustreich zusammen.

Seit 6. Juni wurden an der Invasionsfront über 900 feindliche Panzer abgeschossen.

Beim Kampf im Raum von Cherbourg zeichnete sich der Kommandant eines Stützpunktes der Luftnachrichtentruppe, Oberleutnant Daimling, besonders aus.

Marinebatterien der Kanalinseln nahmen wiederholt feindliche Kriegsschiffverbände unter Feuer und zwangen sie zum Abdrehen.

Fernkampfbatterien der Kriegsmarine beschädigten unter der englischen Küste einen grossen Tanker, der auf Strand gesetzt werden musste.

Das schwere Vergeltungsfeuer der »V 1« wird fortgesetzt.

An der italienischen Front wurde an der Küste des Ligurischen Meeres und im Abschnitt südwestlich und südöstlich Siena erbittert gekämpft. Der Gegner griff hier, unterstützt von starken Panzerkräften und unter Zusammenfassung seiner Artillerie, während des ganzen Tages an, konnte

aber nur wenig Boden gewinnen. Beiderseits des Trasimenischen Sees setzte der Feind seine Durchbruchversuche infolge der an den Vortagen erlittenen hohen Verluste, die ihn zu erneuten Umgruppierungen zwangen, gestern während des Tages nicht fort. Erst gegen Abend nahm er seine Angriffe wieder auf, die noch im Gange sind.

In der Mitte der Ostfront wird weiter erbittert gekämpft. Zwischen Ssluzk und Bobruisk wurden feindliche Angriffsspitzen an einigen Stellen aufgefangen. Bei Borissow und südwestlich Polozk kam es zu heftiger Kämpfen mit feindlichen Angriffsgruppen. Schlachtfliegerverbände griffen wiederholt in die Erdkämpfe ein und zersprengten feindliche Infanterie- und Kraftwagenkolonnen. Südöstlich Polozk brachen auch gestern alle Angriffe der Bolschewisten blutig zusammen. Hier hat sich die norddeutsche 290. Infanterie-Division unter Führung von Generalmajor Henke besonders ausgezeichnet.

In Weissruthenien wurde ein Bandenunternehmen und Sicherungsverbanden des Heeres und der Polizei unter Führung des SS-Obergruppenführer und General der Polizei von Gottberg erfolgreich beendet. In vierwöchigen Kämpfen wurden 342 Bandenlager und 936 Bunker zerstört. Die Bolschewisten hatten schwerste blutige Verluste. Ausser 7700 Toten verloren sie 5300 Gefangene. Zahlreiche Waffen und umfangreiche Lebensmittelvorräte wurden erbeutet.

Im hohen Norden wiesen unsere Gebirgstruppen mehrere Angriffe der Bolschewisten ab.

Ein starker nordamerikanischer Bombenverband griff gestern vormittag Orte in Mitteleuropa an. Besonders in Magdeburg und Wittenberg entstanden Gebäudeschäden und Verluste unter der Bevölkerung.

Einzelne feindliche Flugzeuge warfen in der Nacht Bomben im Raum von Wien.

Über dem Reichsgebiet und den besetzten Westgebieten wurden bei Tage und in der Nacht durch Luftverteidigungskräfte 31 feindliche Flugzeuge zum Absturz gebracht.

Unterseeboote vernichteten drei Schiffe mit 13.000 BRT und einen Bewacher. Im Kampf gegen die feindliche Seeüberwachung schossen sie zehn feindliche Flugzeuge ab.

Silen sovražni napad proti Caenu

Izjalovili so se sunki vzhodno od Orne in jugozahodno od Tillyja — Napad proti severozahodnemu delu polotoka Cherbourg se je zrušil — V Italiji in na srednjem odseku vzhodnega bojišča nadalje ogorčeni boji — V Beli Ruteniji je bilo uspešno dokončano štiritedensko čiščenje tolpa

Führerjev glavni obstan, 30. jun. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja: V Normandiji je nadaljeval sovražnik svoje silovite napore, da bi odrezal mesto Caen od njegovih oskrbovalnih zvez ter ga zavzel z jugozahoda. Z najmočnejšo uporabo topništva in letalstva je nasprotniku najprej uspelo, da je v ogorčenih bojih razširil svoje vdorne področje, potem pa ga je zadel v bok močan nemški protinapad, ki mu je zopet iztrgal velik del pridobljenega ozemlja. Uničili smo številne sovražne oklepničke. Boji še trajajo.

Na ostalem bojišču predmestja so se izjalovili ponovni, z močnim topniškim ognjem podprti, sovražni sunki vzhodno od Orne in jugozahodno od Tillyja. Ameriške čete, ki so vdrle severno-vzhodno od Saint Lo-ja, so bile s protinapadom zopet odbite.

Na bojnem področju Cherbourgja je pričel sovražnik sedaj na široki črti napadati tudi naše bojne skupine na severozahodnem delu polotoka. Napad nadmočnega sovražnika se je zrušil z izgubami ob odporu hrabrih branilcev pod vodstvom podpolkovnika Kaila.

Od 6. junija je bilo na invazijskem bojišču uničenih preko 900 sovražnih oklepnikov.

Pri boju na področju Cherbourgja se je posebno izkazal poveljnik nekega oporišča letalskega poročevalskega oddelka podpolkovnika Daimlinga.

Mornariške baterije otokov v Rokavskem prelivu so ponovno obstreljevale edince sovražne vojne mornarice ter jih prisilile k umiku.

Daljnostrelne baterije vojne mornarice so poškočevale pod angleško obalo neko veliko petrolejsko ladjo, ki je morala nasesti na sipino.

Nadaljujemo s težkim maščevalnim ognjem »V 1«.

Na italijanskem bojišču so bili ob obali Ligurskega morja in na odseku jugozahodno in jugovzhodno od Siene ogorčeni boji. Sovražnik je napadel tu, podprti z močnimi oklepniškimi silami in z združenim topništvom ves dan, vendar je zasedel le malo ozemlja. Na obeh straneh Trasimenkega jezera sovražnik včeraj podnevi ni nadaljeval s probojnimi poskusi zaradi izgub, ki jih je utrpel prejšnji dan in zaradi katerih je moral prenesti svoje čete. Šele proti večeru je ponovno pričel s svojimi napadi, ki so se v teku.

Na srednjem odseku vzhodnega bojišča se nadaljujejo ogorčeni boji.

Med Seluzkom in Bobruiskom so bile na nekaterih mestih zadržane sovražne napadalne osti. Pri Borissowu ter južozahodno od Polocka je prišlo do silnih bojov s sovražnimi napadalnimi skupinami. Oddelki bojnih letal so ponovno posegli v boje na kopnem ter razpršili sovražne kolone pehote in motornih vozil. Jugovzhodno od Polocka so se tudi včeraj kravzvo zrušili vsi boljševiški napadi.

Tu se je posebno izkazala severno-nemška 290. pehotna divizija pod vodstvom generalnega majorja Henkeja.

V Beli Ruteniji se je uspešno dokončalo uničevanje tolpa, ki so ga izvedli zaščitni oddelki vojske ter policije pod vodstvom SS višjega skupinskega vodje in policijskega generala von Gottberga. V štiritedenskih bojih je bilo uničenih 342 tolovajskih taborišč ter 936 bunkerjev. Boljševiki so imeli najtežje krvave izgube. Razen 7.700 mrtvih so izgubili 5.300 ujetnikov. Zaplenjeno je bilo številno orožje ter obsežne zaloge živilskih potrebščin.

Na visokem Severu so odbile naše gorske čete številne boljševiške napade.

Močan oddelek ameriških bombnikov je napadel včeraj dopoldne kraje v srednji Nemčiji. Posebno v Magdeburgu in Wittenbergu je nastala škoda na poslopih in izgube med prebivalstvom.

Posamezna sovražna letala so odvrkla od nekega mesta na področju Dunaja.

Nad nemškim ozemljem in nad zasedenimi zapadnimi ozemlji so sestrelile zapadno-obrambne sile podnevi in ponoči 34 sovražnih letal.

Podmornice so uničile 3 ladje s 13.000 tonami ter neko stražno ladjo. V boju s sovražnimi letali, ki nadzirajo morskopodročje, so sestrelile 10 sovražnih letal.

Stockholm, 29. junija. V noči s ponedeljek je padel angleški major A. P. Currie, kakor javlja londonski dopisnik dnevnika »Svenska Dagbladet«, kot žrtev novega nemškega orožja »V 1«. Major Currie je bil znan vsem inozemskim dopisnikom v Londonu kot eden izmed vodij dnevnih vojaških konferenc v britanskem informacijskem ministertvu.

Zeneva, 29. junija. Kakor je znano, so odklonile britanske oblasti, da bi komunistični dnevnik »Daily Worker« odpisal na bojišča svojega posebnega poročevalca. Dnevnik »News Chronicle« predlaga, da se ta zapora ukine.

Amerikanci imajo veliko zamudo

Vse ameriške in angleške napovedi so spodletele

Zapad, 30. junija. (Vojni poročevalac DNB-ja Alex Schmalfluss). Polozaj, ki je postal zaradi osredotočenih oklepniških sunkov pri Cheuxu in Mousnu deloma težaven, je bil med tem na področju južno od Caena spet očiščen. V teh hudih bojih se je znova odlikovala oklepniška divizija »Hitler-lugende« pod vodstvom SS standartnega vodje Meyerja. Velike zasluge pri uničenju sovražnih oklepnikov, katerih število je sedaj naraslo že na 60, so imele bojne skupine SS krdelnega napadalnega vodje Olbortera, ki so sovražne jeklene kolose uničile deloma v ogorčenih bojih iz bližine. Iz nekega zaplenjenega povelja izhaja, da so Amerikanci z operacijami v velikanskem zastoju. Do 30. junija bi morali imeti že ozemlje, od pričetka Cotentinskega polotoka do črte, ki vodi od zaliva St. Michel preko Avranchesa v Domfront. Tega cilja Amerikanci v določnem času pravi tako ne bodo dosegli, kot se ne bo izpolnilo napovedovanje, da bodo 14. julija na francoski narodni praznik že v Parizu.

Berlin, 30. junija. V Cherbourgju se še vedno neomajano bori skupina junakov, ki mu je v zadajo sovražniku vsak dan občudljivo izgube. V sredo so mu znova preprečili vdor v zunanje pristaniške naprave v smeri z zahoda ter so z razstrelitvami uničili poslednje naprave v pristanišču.

Na južnem bojišču se vedno ozkega invazijskega področja so jugozahodno od Caena napadajoče nemške edince s protinapadom ob cesti Caen-Villiers Bocage, v katerem so uničile 20 protinapadnih topov, prebile močne nasprotnikove zapore Orne in s tem zaustavile preko doline Odon prodirajočega sovražnika. Izgube nasprotnika so bile tako visoke, da je moral sedaj podpreti Britance še z neko ameriško oklepniško divizijo.

Tudi Nemci so vrgli v boj nove sile, tako da je računati z nadaljnimi hudimi napadalnimi in obrambnimi boji. Čeprav napadala na le 25 km širokem napadnem področju severno in zahodno od Caena cela dva britanska armadna zborna skupno s številnimi posebnimi oddelki ter uničujejo letala za nemškimi črtami v svrhu zavlačenja nemškega nastopa majhne normanske kraje tako sistematsko kot brezsmiselno, sovražnik niti v dolini Odon in niti severno od Caena ni mogel dalje napredovati. Namesto tega je bil njegov napadalni klin, ki je prodiral naprej, napaden s vseh strani in precej stisnjen. Britanci so plačali za svoj novi poskus, da bi prodrli izven območja svojega ladijskega topništva v dveh dneh že nad sto oklepnikov in pa zelo težke krvave žrtve. S istim ponosom kot pri Caenu boreči se oklepniški grenadirji in protiolepniški strelci, s z

branilci Cherbourgja lahko podajo roke tudi posadke lahkih nemških pomorskih edince. V pretekli noči je n. pr. neka majhna nemška predstražna ladja ne le

vzdržala nadmočno silo topov tega je približno doba se rušila, temveč ga je cel v 15 minutnem spopadu zažgala in potopila.

Oklepniška bitka pri Tillyju

Berlin, 30. jun. Mednarodni poročevalski urad poroča o bojih na invazijskem bojišču:

O oklepniški bitki pri Tillyju sta včeraj obe strani vrgli v boj nove sile, tako da so se hudi boji nadaljevali z ojačeno silovitostjo. Spopadi tudi ponoči niso popustili. Britancem je s pomočjo njihovega težkega ladijskega topništva in z neprestano uporabo močnih letalskih oddelkov včeraj popoldne uspelo, da so razširili vdor pri Baronu, tako da so po štiritrednih ogorčenih bojih, v katerih so izgubili doslej nad 200 oklepnikov, končno pridobili kakih 7 km globok in 3 do 4 km širok pas. Zvečer pa so jih Nemci silovito napadli v bok ter so morali ponoči zopet izprazniti bistvene dele svojega včeraj pridobljenega ozemlja. Novic o visini njihovih izgub trenutno še ni. V časovnih poročilih so javili nemški oddelki uničenje 79 britanskih oklepnikov,

izmed katerih jih je nekaj padlo tudi v nemške roke.

Vzhodno od Orne so britanske in kanadske enote nadaljevale s svojimi poskusi, da bi razširile tamkajšnje predmestje proti vzhodu in jugu. Napravile so številne napade, ki so jih Nemci vse odbili. Tudi Amerikanci, ki so severno od St. Loja že včeraj dopoldne dvakrat zaman napadli, so popoldne doživeli tretji neuspeh. Nekaj sto metrov ozemlja, ki so ga začasno osvojili, so jim Nemci iztrgali s protinapadom.

Pri Cherbourgju je položaj v glavnem neizpremenjen. Zavezniški poizkus, da bi z lahki pomorski podnicami prišli v luko, se je zaradi pozornosti in vztrajnosti nemške posadke ponesrečil. Nemci imajo še vedno v rokah zunanji pomol in pa obalne baterije. Tudi na polotoku Jobourg se nemške čete uspešno upirajo močnim ameriškim napadom.

Podrobnosti o novem orožju »V 1«

To novo nemško orožje se stalno izboljšuje

Berlin, 30. junija. Vojaški dopisnik DNB-ja Martin Hallensleben objavlja ob priliki 14 dnevnega neprestanega bombardiranja južne Anglije in londonskega področja z motilnim ognjem, podrobnosti o novem nemškem orožju.

Hallensleben piše: »Uradni nemški krogi sicer še vedno molče, toda zainteresirani faktorji so vendar že podali nekaj zanimivih podatkov. Iz teh izhaja, da »V 1« lahko primerjamo z malim letalom brez pilota, ki ga krmarijo iz daljave. Poseben raketni pogon daje temu novemu nemškemu orožju veliko brzino. Obseg pogona se ravna po daljavi, ki naj jo izstrelek preleti. Lahko smatramo kot precej verjetno, da seže nemško orožje daleč nad dosedanje cilje.

Učinek enega samega »V 1« je ogromen. Primerjati ga ni mogoče niti z učinkom izstrelka iz cevi velikih daljnostrelnih topov in niti ne z učinkom najtežjih letalskih bomb. Po zanesljivih informacijah obstoja možnost, da se v raztrajanosti novega orožja uporabljajo različne eksplozijske in zažigalne snovi.

Vsled tega bodo najbrž pravilne angleške novice, ki pravijo, da povzročajo nemške sleteče bombe pri padcu na cilj ali samo eksplozije ali pa požare. Očividno pa so tudi taki izstrelki, katerih vsebina je sestavljena iz razstreliv in zažigal. O tem, kakšne so te zmesi, še ni bilo objavljenih nikakih podatkov.

Podobno je v vprašanju, kje dejansko leže ali plavajo oporišča orožja »V

1«. Tudi ni nikakih potrdil za domnevo, ali se pred bombami ob obali Rokavskega prelivja in ali so sploh na francoskih tleh. Drži le to, da leti iz daljave krmarjena letala nad Rokavskim prelivom. Tudi o njihovi brzini ni nikakih konkretnih številk. Vemo le to, da najhitrejša britanska lovska letala z brzino »V 1« ne morejo tekmovali. Nadalje izgleda, da se da višina poleta poljubno določati. Najbrže zavisi od tega, ali hoče poveljstvo, da pade stroj navpično, ali pa od strani na cilj.

Obstreljevanje južne Anglije se vrši po točnem načrtu. Izgleda, da so trije načini za pošiljanje izstrelkov proti cilju, namreč: posamičen start, start v skupinah in pa množestveni start v nenekih presledkih.

Zanimivo je tudi, da za uporabo tajinstvenega nemškega orožja atmosferski pogoji ne igrajo nikake vloge, dočim ima obramba z oblaki, meglo in dežjem velike težave, ki jih poveljstvo nemškega »V 1« spretno izkorišča.

Na zemljevidih poveljstva so zarisani že številni črni križi, ki kažejo, kje so dostrelj eksplodirali v južno Anglijo izstreljeni aparati in kjer so povzročili ogromno škodo.

Nek strokovnjak, ki je v zvezi s poveljstvom orožja »V 1«, je izjavil, da so doslej prinesli na mizo šele predjed. Kmalu se bo pričelo obstreljevanje v polni meri. Dosedanji motilni ogenj smatramo dejansko lahko le kot predigro povračila. Poleg tega je pripravljeno še mnogo drugega orožja, ki bo še huje, kot pa sedanje orožje »V 1«. Prav tako javljajo, da poveljstvo stalno izrablja izkušnje, ki jih ima ter da neprestano izboljšuje novo nemško orožje.

Dewey — republikanski kandidat

Amsterdam, 29. jun. Guverner Thomas Dewey je sprejel imenovanje za kandidata predsednika Združenih držav republikanske stranke, javlja angleška poročevalska služba iz Čikaga. V svojem nastopnem govoru je izjavil med drugim, da ga je zadel ta velika naloga kot prostega človeka, ki ni nikoli naredil nobenih obljub in pristankov. On ne bo nikoli dal nobenih obljub, razen Amerikancem.

Strahovalni letalci nad Bukarešto

Bukarešta, 29. junija. Balkanski dopisnik mednarodnega informacijskega urada poroča, da je prišlo v opoldanski urah 28. junija nad romunskim področjem do ogorčenih letalskih bojov. Nemške, romunske in bolgarske lovske sile so napadle nek oddelek severoameriških bombnikov, ki so jih spremljali številni lovcii in ki je letel proti Bukarešti. Po doedanjih nepopolnih poročilih je bilo sestreljenih 10 štirimotornih severoameriških bombnikov tipa »Liberator« in dva severoameriška lovca tipa »Mustang«. Bukareštanski protiletalsko topništvo je z dobrimi salvami obstreljevalo strahovalne oddelke severoameriških bombnikov.

Kratka poročila

Bern, 29. junija. Uradno javljajo, da je v sredo zjutraj priletel v švicarsko zračno področje pri Saignelegieru (Bernski Jura) nek ameriški velebobler. V Payernu je moral zasilon pristati.

Zeneva, 29. junija. V angleškem premogovniku Grayshipp, ki je v vzhodnem Dumbartonshiru je izbruhnila nova stavka, kakor javlja dnevnik »Daily Herald«.

Barcelona, 29. junija. Po neki ameriški časopisni novici je de Gaulle podal oficijelno poročilo o svojem obisku v Londonu sovjetskemu poslaniku v Alžiru Bogomolovu. Na podlagi tega poročila bo naredil Bogomolov poročilo za Kremelj. Istočasno pa je Bogomolov izročil de Gaulleu Stalinovo povabilo, da bi prišel v Moskvo.

Die Massenkongregation der Bevölkerung gegen den Kommunismus in Laibach. — Protikomunistische Zuvorung des Prebivalstva na Kongressnem trgu

Mogočna protikomunistična manifestacija v Ljubljani

30.000 Slovencev je na mogočnem protikomunističnem zborovanju na Kongresnem trgu v imenu vsega naroda izpovedalo našo voljo do življenja - Pogoj za življenje našega naroda pa je dokončno uničenje komunizma - Ljubljana se je s tem protikomunističnim zborovanjem pridružila našemu podeželju in s tem ponovno dokazala, da je srce kranjske zemlje

Ljubljana, 30. junija
V zadnjih mesecih je slovensko zemljo zajela razgibanost, kakor že dolgo ne. Ni skoraj bilo pomembnejšega kraja, ki ne bi na mogočnem ljudskem zborovanju soglasno in iz vsega srca obsodil zločinski protinarodni komunizem, ki je zaradi svojih brezbožnih zmot in iz njih izvirajočih zločinov prizadejal slovenskemu narodu že toliko gorja. Na teh zborovanjih je slovenska dežela spoznala slovenski program: mati, domovina, Bog!
Edine Ljubljana, srce slovenske zemlje, je še močljata. Protikomunistično

propagandno delo je sicer v Ljubljani razvito kot nikjer drugod, protikomunistična Ljubljana je razgibana in navdušena, vendar je s svojim navdušenjem počakala in ga je izrazila šele potem, ko je že izpregovorila vsa dežela.
V četrtek — na praznik sv. Petra in Pavla pa je bela Ljubljana v mogočnem protikomunističnem manifestaciji na Kongresnem trgu združila in povežala protikomunistično razpoloženje vsega podežolja in mesta v en sam mogočen krik vsega naroda: živeti hočemo, zato smrt komunizmu!

strne ves naš narod, kjer koli živi in trpi v eno voljo in eno prisego: da hoče živeti na svoji zemlji kot svobodni, ponosni, Bogu in sebi zvesti narod.
Pustimo doseganje medsebojne prepire in postanimo eno v medsebojni ljubezni in veri v skupno moč, pa pojdemo kot hrabra armada za svojim generalom strnjeno v boj zoper boljševizem. Tako bo

svovražnik strt, a po zmagi nad njim bomo veselo praznovali dan, ko bo naš narod — združen v svobodni domovini — stopil v novo, po načelih socialne pravičnosti urejeno dobo svoje zgodovine. To hočemo in v to nam Bog pomagaj!
Lepe besede dr. Puša so zborovalci večkrat prekinili z navdušenimi ovacijami.

prej, vas kliče tudi glas vstajajoče domovine. Ali ga ne slišite od vsepovsod? Slovenski genij je vstal! Zavijtel je med pravice in resnice. Naj ne bo niti enega, ki ne bi razumel njegovega klica!

Toda samo razumeti ni dovolj, treba je i razumeti pa skleniti in končno izvršiti. V vsaki človeški družbi moramo ločiti tri tipe ljudi: vroče, hladne in mlačne. Izmed vseh treh najslabši je mlačen tip, tisti, za katerega je sam Kristus izrekel strašno obsodbo, da ga bo izpljunil. To je tip, ki se čisto sprajše, kaj je resnica, ki ne pozna nobenih idealov, ki se torej za nič vzvišenega ne navdušuje, ki je skratka mlačen v svojem bistvu in vsem svojem postopanju. Njemu nasproten je vroči tip, tip, ki ve, da mu je življenje borba, borba za ideale; to je tip, ki je nosilec narodove zgodovine in usmerjevalec njegove poti, kajti zgodovino ustvarjajo junaki in mučeniki, ne pa politiki in mešetarji!

Zdravi in mladi narodi imajo vse več vročih, žarkih tipov in vse manj hladnih in zlasti mlačnih: po tem razmerju se vidi življenjska sila naroda.

Ali se je kdaj v sedanjih kritičnih časih sleherni izmed vas, dragi rojalji in rojakinje, v globini svoje duše iskreno vprašal: kateremu tipu pripadam? In ali je skušal na osnovi odgovora svoje vesti najti pot k edino pravemu in herojskemu tipu? Nisem jaz poklican, da vas sodim, ki ste še vedno mlačni. Jaz sem samo majhen človek, važna je le resnica, katero govorim. In ta vam velava: slovenski narod ne more trpeti v svoji sredini mlačnežev! Bolj kot kdaj prej, se mora danes vsakdo odločiti: da ostane v narodovem območju ali pa da ga bo narod izpljunil kot mlačno in neokusno vodo! Čas terja od slovenskega naroda junakov in mučnikov, terja ljudi, ki so se odločili za eno samo pot: za pot gen. Rupnika, za edino pravo slovensko pot! Drugih poti ni! Vse ostale: bilo boljševsko-partizanske, bilo anglofilske — so poti židovske pogube. Bodimo v resnici enkrat samo Slovenci in to enotni in združeni Slovenci s svojim prezidentom na čelu!

Pray često se beseda ljubezen zlorablja in usmiljenje jemlje kot reklama. Toda iz slovarja našega narodovega življenja besede ljubezni izpustiti ne moremo. To je pot, ki jo moramo hoditi! Ljubezen odpušča, toda smeri ne menja; a mržnja, boljševiški eksploziv, vržen med narod, da ga razdrobi, nikoli ne odpušča — zato pa linijo često spreminja. Zaradi tega pa je resnica in združitev vsega našega naroda samo v ljubezni, ljubezni do naše domovine in generala Leona Rupnika. Danes, na dan obračuna, slovenski narod kliče vsemu svetu:

Slovenci vstajamo in hočemo živeti! Slovenski narod že pometa in bo še pometel z vsemi kugami, ki ga razjedajo!

Zato pa zahteva svojo pravico pod božjim soncem: svojo svobodo in nemoten razvoj.

Noče, da se mu to daruje: mi si bomo to zaslužili!

In da bomo to dobili, nam jamčita naša uspešna borba in čast in ponos nemškega naroda.

Našega prezidenta gen. Leona Rupnika pa prosimo, da nas kot doslej tudi v bodoče trdno vodi v boljšo in častnejšo bodočnost.

To je naš glas in naša objuba, to je naša prisega na častne slovenske zastave slave!

Tudi govor Izidorja Cergola so zborovalci prekinjali z odločnimi vzkliki proti komunizmu in z navdušenimi ovacijami g. prezidentu in slovenskim domobrancem.

Nato so združeni pevski zbori zapeli Prešernovo zdravico, ki je lepo ubrano odmevala po Kongresnem trgu.

Za tem bi moral nastopiti s svojim govorom predsednik Delavske pokrajinske zveze dr. Branko Alujevič, ki pa je nenadno zbolel in ga je že ob otvoritvi opravičil g. dr. Puš. Zato je takoj za zdravico nastopil poročnik slovenskega domobranstva g. dr. Stanko Kocipra, ki so ga posebno zborovalci z dežele, ki ga poznajo z mnogih ljudskih zborovanj, prisrčno pozdravili.

Množice se zlivajo na Kongresni trg

Kmalu po sedmi uri so se začele zbirati množice na Kongresnem trgu. Dohod iz Gradišča je bil namenjen častnim gostom, domobrancem, pevcem in narodnim nošam: Selenburgova ulica je bila za dohod zaprta, po vseh drugih dohodih pa so se valile množice, kakor pri procesiji, se združevale na Marijinem trgu in se kakor v hitaku zlivale v ozko Wolfovo ulico in se izlivala na Kongresni trg. Že dolgo prej pa je odmevala po ljubljanskih ulicah slovenska pesem: prenevali so jo gostje z dežele, ki so prihajali v skupinah z vlakci ali z avtobusi.

Okoli pol osmih je bil Kongresni trg že poln. Ljudske mase so se zato razlile še po Zvezdi in bližnjih ulicah. Poln je bil tudi Marijin trg, kjer so mase ljudi poslušale prenos zborovanja po radiju. Računajo, da je bilo na Kongresnem trgu in v Zvezdi do 30.000 ljudi.

Lep pogled na zborovanje je bil zelo lep. Kongresni trg, Zvezda, častna tribuna za goste in v ozadju mogočno pročelje nunske cerkve, okrašeno s številnimi slovenskimi zastavami, vse to je dajalo primeren okvir za množično manifestacijo. Pogled na Kongresni trg in na Zvezdo pa

je bil kakor pogled na pisano morje obrazov. Kot pušleje pa si v tem morju zapazil skupino narodnih noš, ki jih je največ prišlo z dežele. Ob strani je stala častna četa domobrancev v sinjih, našemu ljudstvu tako priljubljenih uniformah.
Vreme je bilo kot naročeno za ljudsko zborovanje. Prejšnji dan je dež izžistil in ohladil ozračje, tako da so bile ulice v jutranjih urah kakor umite. Skoraj bi človek rekel, da je bilo zjutraj hladno. Že proti sredi zborovanja je malo posijalo sonce, toliko da je bilo prav, in da je bilo razpoloženje še bolj prijetno. Če si mislimo, kakšna vročina bi lahko bila, smo lahko tega vremena kar veseli.

Prihod častnih gostov
Ob pol osmih so pričeli prihajati častni gostje. Malo pred osmo so se pripeljali gg. podpolkovniki Krener, Peterlin in Vizjak. Obšli so častno četo domobrancev — fantov s častniškega tečaja — sprejeli pozdrav in raport. Ob osmih se je pripeljal g. prezident s spremstvom. Dekleta v narodnih nošah so mu pripela šopek, nakar je tudi on obšel častno četo domobrancev. Ob prihodu g. prezidenta je godba igrala koračnice.

Začetek s pozdravom zastavi

Ko je g. prezident obšel častno četo je godba slovenskega domobranstva zaigrala nemško in slovensko himno in ob igranju himne sta se dvigali nemška in slovenska zastava na drogovih poleg častne tribune. Častna četa, vsi oficirji in vojakci so z vojaškim pozdravom spremljali dviganje zastave, narodne noše pa so jo pozdravile z mahanjem z ročkami.

Pozdrav v imenu Ljubljane
Pred zvočnik je stopil generalni tajnik mestnih uradov, vršilec dolžnosti žu-

pana, g. Jančigaj, ki je v imenu Ljubljane izrekel topel pozdrav udeležencem zborovanja, predvsem pa častnim gostom. Na prvem mestu je pozdravil prezidenta gen. Rupnika, podpolkovnika Blücherja, ki je zastopal gen. Rösenerja, svetnika za kulturo pri pokrajinski upravi Donjaka, podpolkovnika Baadeja, ljubljanskega škofa dr. Rožmana, nemškega konzula Müllerja, zastopnike nemške vojske in nemške policije ter zastopnike domobranstva, hrvaškega konzula profesorja Baljiča, zastopstvo slovenske policije, civilnih oblasti in kulturnih ustanov.

Uvodne besede dr. Puša

Nato je načelnik slovenske propagande dr. Ludvik Puš otvoril zborovanje z lepim pozdravnim govorom.

Slovenci Slovenke!
Danes, ta dan so uprte v slovensko prestolnico Ljubljano oči naroda od povsod, kjer koli prebivajo slovenski ljudje in čujejo nao besedo. Slovenska srca, izmučena v trpljenju prestalega gorja in drhteča za bodočnost svojega rodu in ljubljene domaćine, utripajo v pričakovanju: Ali bo Ljubljana pokazala pot, ki pelje iz grozne noči ognja in krvi v svetel dan rešenja in življenja?

Dolgo je narod po slovenski zemlji čakal odločnega dejanja iz slovenske Ljubljane — danes ga je dočkal. Naš kmet — trpin je čakal ob požgani domačiji in ob jamah in prepadih, napolnjenih s trupli najboljših ljudi, — ali pa v pregnanstvu; sedaj ga bo doživel. Delavec v tovarni, ki je spoznal, da je bilo komunistično preokovanje o raju na zemlji grda laž, hoče danes stopiti ob bok kmeta, da oba kot glavna nosilca narodove moči skupno premagata satansko zlo komunizma, odedo pri nas v vabljivo obleko osvobodilnega boja.

Pa tudi naš meščan in izobraženec čuti potrebo, svojemu narodu javno povedati svoje prepričanje, da pomeni boljševizem smrt slovenskega naroda, a da narod umreti ne sme. Zato so tudi plasti slovenskega meščanstva in izobraženstva v strnjenih vrstah stopile — da pomagajo rešiti svoj narod — v borbo zoper brezbožni komunizem in njegove pomagače.

Pozdravljam Vas vse, ki ste v minulih tednih in mesecih prisluhnili po tovarnah in obratih, po šolah in dvoranah resnici o komunizmu in njegovi slepini krinkri OF, danes ste pa na naš klic prišli, da

javno manifestirate svoje protikomunistično mišljenje in prepričanje. Pa tudi vsi ostali, ki ste čutili potrebo stopiti na plan in izpričati svoje protikomunistično prepričanje bodite prisrčno pozdravljeni. Danes namreč hočemo iz srca slovenske domovine — iz naše Ljubljane — glasno in odločno povedati svojemu narodu in vsemu svetu:

da sovražimo iz dna duše komunizem in odločno vračamo njegovo z boljševiško-judovskim in bogataškim zlatom plačane zločinske oprode, ki hočejo na preliti slovenski krvi in na požganih domovih ustoličiti sovjetsko oblast;

da odklanjamo vse in vsakogar, ki po kapitalističnih računih z našo srčno krvjo barantajo in nam zaradi svojega dobička strežejo po življenju, do katerega imamo polno pravico;

da ljubimo z vsem žarom srca svoj narod in njegove vrednote; ponosni smo na svojo kulturo, na svoje dragocene značilnosti, na svojo globoko vernost v Boga in na vsa svetla izročila, ki smo jih prejeli od prednikov;

da vroče ljubimo svojo prelepo domovino in smo pripravljeni braniti njo in narod na nji pred zločinski OF in njenimi pomagači do poslednje kaplje krvi ter tako v skupnosti evropskih narodov doprinesiti svoj delež za ohranitev krščanske Evrope;

in končno: da hočemo in da tudi bomo v tem usodnem boju zmagali, ker je na naši strani resnica, pravica in vsemočni Bog.

To danes kličemo v svet. In slovenska srca širom naše razdepane domovine bodo sprejela naš klic, kakor blagovest rešitve in življenja.

Pozna je ta blagovest, vendar še dovolj zgodnja, da se okrog nje zgrne in

Govor Izidorja Cergola

Za njim je nastopil g. Izidor Cergol. Slovenci in Slovenke!

Od časa do časa je vsak narod pozvan, da poda obračun o svojem delu. Da pred obličjem sveta jasno in glasno pove: to je moje delo in to je moja pot! In na osnovi te njegove izpovedi, kot rezultata dela, se potem odloča njegova usoda.

Tako je danes tudi naš mali slovenski narod na tribuni, in vsa Evropa in ves svet posluša, presoja in obsoja. Kakšna bo sodba? Mi tega ne vemo trenutno. Vsemu svetu, in na zapad in na vzhod, in na sever in na jug glasno zakličemo: Slovenci smol!

Toda že čujemo glas, ki vprašuje: Na osnovi česa morete to trditi in kdo je tisti, ki vam bo to zagaral? Dobrodošlo je to vprašanje, kajti daje mi priliko, da povem to, kar naj slisijo tudi vsi tisti, ki so gozd izbrali za svoj dom, in vsi oni, ki iz central svetovne kuge: komunizma in židovske plutokracije poštemu slovenskemu človeku pamet soliti hočejo.

In čujte, vi izrodki, odgovor krvavečega, na svojo rodno grudo z ljubeznijo navezanega slovenskega kmeta, delavca, obrtnika, uradnika, inteligenta in zlasti odgovor naše slovenske mladine: Po uspešnih dolgomesečnih borb žuljave slovenske roke proti komunizmu to trdimo, nežidovska in pravičnejša nova Evropa nam bo to mesto zagarala! Da, gospoda moja, mnogo skritega so odkrila zadnja leta, in pošteno smo morali in še bomo morali zavihati rokave, da izkaidamo ves gnój iz hleva. Gnój, ki je pretel, da nem bo zadušil vse, kar misli in čuti slovensko. Teško je slišati resnico, toda brez spoznanja resnice in službe njenemu neizprosному diktatu ni in ne bo rešitve!

In ta skozi usta dogodkov zadnjih let govornica resnica nam s krvavimi črkami velava: Po zaslugi svojih zavetnikov, rdeče Moskve in kapitalističnega Londona ste izgubili svobodo. Ali se še spominjate, Ljubljancani, manifestacij po puču l. 1941. in obljub pomoči od enih in drugih? Ali še veste, kako so mase vzklikale pred angleškim konzulatom? Ali ste pozabili na komunistično propagando za vojno? Kdo se ne spominja ščuvanja proti Nemčiji, ki — to danes jasno vidimo — niti ni imela interesa niti ni hotela vojne z Jugoslavijo? In povsod in vedno, na vsakem koraku isti refren: Moskva pošilja armado, Angleži so se že izkrcali v Solunu, Roosevelt je dal milijarde itd.

Ne, mi tega nisimo pozabili! In ko so nas po židovski demokraciji in kapitalizmu, po strankarskih strasteh in nji sledenči korupciji oslabljene pregazile nemške armade — je to pomenilo začetek pameti. Kajti oni, ki so nas nepravilne pognali v vojno, nam niti ene same puške niso dali. Sramotno, čisto židovstvu podobno, so nas pustili pasti. In čisto večnemu židu podobno se nas danes ponovno drznejo vabiti in pitati z modrostjo židovsko-masonskih kreator kot so Roosevelt, Churchill in Stalin, — trije obrazi istega, vsemu krščanskemu in nacionalnemu besno sovražnega lika. In kot takrat tudi danes govore o pomoči, ki nam jo bodo dali. Toda danes imajo, hvala Bogu, dosti manj poslušalcev kot takrat, — kajti: tudi osel gre samo enkrat na led.

Toda ta doza velike pomoči demokratiških zavetnikov ni bila dovolj velika. Morala je priti še večja, bolezen je morala do dna. In junija 1941 so začele injekcije... kajti takrat je bila primorana SSSR sama stopiti v vojno in njene komunistične filiale po vsej Evropi so začele delovati.

Teško je o tem govoriti, težko odkrivati eno najbolj temnih poglavij naše zgodovine. Toda potrebno je — resnica ni po krivici heerka božjal! In da jo odkrijemo, smo prvi poklicani mi: izdajalci naroda, petokolonaši in nemški plačanci. Da, vemo za vse te priimke, vemo za ves smrad, ki se izliva na nas, ki ga izlivajo tisti, ki imajo na vesti nič več in nič manj kot 30.000 slovenskih življenj. Da, v gospodje komunisti in vsi njihovi tajni simpatizerji ste krivi za te, širom slovenske zemlje raztresene grobove. Oklicali ste borbo za svobodo, začeli bili proti okupatorju, pravite. Povejte nam: koliko okupatorjev je padlo v Ljubljani? Koliko ste jih ustrelili v prestolnici naše domovine? Čudno, da nosijo vsi — razen ene same — čisto slovenska imena, in da so vsi pili mleko slovenske matere, iste, ki je tudi vas, morilce, dojila. In sedaj na dan: ali je bila to borba proti okupatorju? Ali je bilo druženje z badoljevci, vlačuganje z njimi, špijoniranje zanje, sprejemanje orožja od njih — borba proti okupatorju?

Ali so bili Gonars in umiranje ti-

sočev nedolžnih Slovencev in Slovenk, čujte: krvi naše krvi, na Rabu — kamor ste jih pošiljali ravno vi s svojimi metodami in zvezami — tudi borba proti okupatorju?

Ne, židovski plačanci, to je bila in je še vedno samo borba proti slovenskemu narodu! Na Turjaku, Grčaričah, Kočevju, Mozlju in drugod niso padli okupatorji, temveč sinovi matere Slovenije in to od vaših in badoljevskih pušk v isti črti pokajočih.

In kot ste takrat, tudi danes z njimi paktirate. In kot je takrat naša pokrajina, danes Primorska krvavi zaradi tega pakta med vami OF-arji in badoljevci.

Ali naj vam po vsem tem še vedno verjamemo, da se borite za svobodo proti okupatorju. Res, vi nas osvobodite, toda ne tlačiteljev, temveč tisočev in tisočev dragocenih slovenskih glav nas osvobodite.

Toda niti ena teh glav ni, hvala Bogu, zaman padla. Takrat ko smo umirali — je spregovorila slovenska kri. Takrat vam je slovenski narod pljunil v lice in vzelo orožje v roko. Ne iz rok okupatorja, kajti tu ste ga prehiteli vi, temveč iz senika, izpod grma, skrivaj ga je moral prinesiti v večni bojzani, da mu ga badoljevci vzmajejo in dajo vam, gospodje osvoboditelji. In tako je Kalvarija slovenskega človeka rodila vstajenje slovenskega naroda, vstajenje, ki je dobilo svoje končno potrdilo po odhodu vaših zavetnikov-badoljevcev, gospodje komunisti, in prihodu nemške armade.

Še nam je pred očmi 8. september in danes šele vidimo smrtno nevarnost, ki nam je takrat pretljal. Toda ravno 8. september je zopet najboljši dokaz, da smo Slovenci narod bodočnosti. Pokazalo se je, da imamo matico, okoli katere se roj lahko abere, matico, ki hoče nositi vso težo in prevzema vso odgovornost. Kot mnogi drugi narodi, je tudi naš v smrtni stiski izločil iz sebe najboljši, kar je imel. Ni hotel dati politika, niti narodnega poslanca, niti ne strankarske figure, — ne, slovenski narod je dal vojaka, moža časti in ponosa, moža ljubezni do trpečega ljudstva, dal nam je generala Leona Rupnika. In ko nam ga je dal — se je roj zbral okoli matice: slovenski narod se je strnil okoli svojega ljubljenelega prezidenta. Nič ni spraševal, instinktivno je čutil vez, ki ga je spojila z voditeljem.

In to je vaš dokončni poraz, čujte me, moskovski plačanci v gozdovih... In to je smrtni udarec tudi vam, ostali židovski pomagači, vam razni anglo-, ameriko- in ne vem še kateri -fili. Kajti tudi te razne -filije so samo židovske maske. Toda ne bo vam pomagalo. Slovenski narod že dobro ve, da prihaja danes London samo in edino kot zaveznik rdeče Moskve, ne ruske, kajti te danes žalobno ni, temveč boljševiške. In kamor stopi noga Anglosasa, ima neoviran dostop komunistični krvnici. Ali vam ni dovolj jasen dokaz badoljevska Italija in vse, kar se tam danes dogaja?!

In zveza slovenskega naroda z njegovim generalom Leonom Rupnikom je konec življenja tudi za vas, gospodje strankarji, ki mešetariate na račun delovnega naroda, ga ščuvate v medsebojno borbo in tako pripravljate ugoden teren za komunizem. Vsa zborovanja po slovenski deželi so jasen dokaz, da ste izgubili svoje melke stolčke. Kakor koli se že pišete, čujte: slovenski narod ima samo svojega prezidenta generala Rupnika in vas zato ne potrebuje. Odslej boste tudi vi morali delati in ne več živeti na račun drugih.

Zato pa naš prezident potrebuje vse vas, slovenski bratje in sestre. Prav vse vas, ne glede na razlike od

Govor poročnika dr. Stanka Kocipra

Rojaki in rojakinje!

Govorim v imenu slovenske domobranske mladine.

Stopam pred Ljubljano, da slovenski prestolnici in iz nje vsem Slovencev, kjer koli pač nosijo v svojem eru skrb za domovino in narod, kot slovenski domobranec govorim besede slovenskega domobranstva.

Govorim jih, da bi si jih slovenska prestolnica in vsi Slovenci zapomnili. Prišel bo namreč čas, ko bi bilo dobro, da bi se jih spomnili, ali pa nas bodo prilike prisilile, da se jih bomo — mogoče prepozno — morali spomniti.

Majhen je slovenski narod. O velikih svetovnih presnavljanjih sam ne more odločati. Zaradi svojih, v težki zgodovini malega naroda preizkušenih izročil pa je sposoben in vreden, da mu je priznано njegovemu zdravju, sposobnosti za

življenje, nadarjenosti, marljivosti in poštenosti odgovarjajoče mesto v družbi kulturnih in ustvarjalnih evropskih narodov.

To zavest in ta veliki ponos je skozi stoletja nosil in ju še danes nosi v svoji krvi in značaju sleherni Slovenec. Na osnovah tega spoznanja pa more naš narod s svojo zgradbo marljivostjo, poštenostjo in nadarjenostjo o svojem življenju v resnici sam odločati.

Tudi 1941. leta, ko je tuji režiser z domačimi komedijanti izigral naš narod proti njegovi volji v vojno velikanov, ki ga je stala država, je iz istega razloga vsak Slovenec, ki ljubi svoj narod in svojo domovino, hotel ostati miren. Še več! Če bi okolnosti tako zahtevale, je bil vsak pravi Slovenec pripravljen sto-

(Dalje na 4. strani.)

Upoštevajte pravočasno!

Pri gašenju zažgalnih bomb in manjših hišnih požarov je treba zavarovati glavo in obraz. Če nimate čelade in protiplinske maske, dajte na glavo klobuk, ki ste ga prej omečili, pred nos in usta pa zavžite moker robec.

Predložite načrte zaklonišč, če jih še niste, in prijavitve popravno načrtov, če ste že po vložitvi načrta izpremenili lezo zaklonišča ali napravu zaslonnega izhoda. Ti načrti bodo važen pripomoček tehnični službi pri odkopavanju ruševin in reševanju ranjenih.

Peska in vode za gašenje hišnih požarov ni nikoli zadosti. Peska v vrečkah s približno 5 kg vsebine, naj bo na stopniščih, ob stanovanjskih pragih pripravljeno toliko, da prideda na vsak srednji stanovanjski ali poslovni prostor po dve

vrečici. Poleg tega naj bo za cela stopnišča pripravljen še večji zaborj peska z lopato in manjšo lopatico. Veder za vodo naj pripravijo vsako gospodinjstvo vsaj eno do dve, tako da je mogoče napraviti čim daljšo verigo (podajanje vedra iz rok v roke) od kraja, kjer se nahaja voda, do požarišča.

V vsaki veži mora biti nabit seznam oseb, ki sodelujejo v hišni protiletalski zaščiti (starešina, podstarešina, prostovolje hišne zaščite, zdravstvene pomočnice, sli). Zvonec hišnega starešine pri večnih vratih, naj bo vidno označen (rdeče pobarvan ali rdeče obkrožen).

Ce orodja za hišno zaščito ni mogoče nabaviti, naj ga dajo v uporabo stranke, v kolikor ga imajo. To orodje pa naj bo označeno, da ne bo zamenjave.

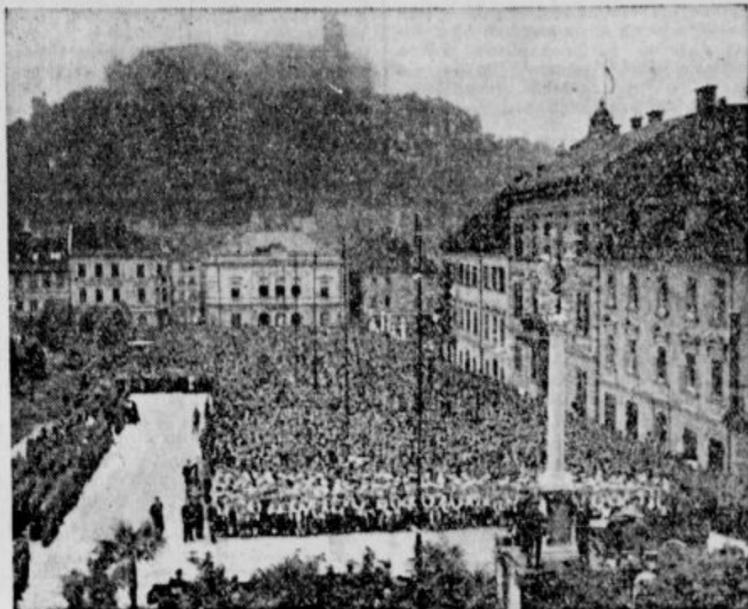
Nekaj najlepših prizorov s protikomunistične manifestacije v Ljubljani

Unter den Klängen der deutschen Nationalhymne und der slowenischen Nationalhymne wurden beide Flaggen hochogezogen
Ob zvokih nemške narodne in slovenske narodne himne sta bili dvignjeni na jamba nemška državna in slovenska narodna zastava

Der Präsident, General Leon Rupnik, hält die Ansprache
Prezident, general Leon Rupnik, govori tisočem zborovalcem na Kongresnem trgu

Schön war der Anblick auf den geschmückten Kongressplatz mit der wogenden Menge. In Hintergrund die alte Burg
Lep je bil pogled na okrašen Kongresni trg in na valujočo množico. V ozadju pozdravlja ljubljanski grad

Beseda g. prezidenta generala Leona Rupnika

Slovinci in Slovenke!

Ker so moji predgovorniki obdelali vsa področja, ki se nanašajo na našo narodno skupnost, bom čisto kratek.

Na začetek svojih izvajanj postavljam vprašanje: »Kaj je ta, doslej največja in najtežja vojna vseh vojn?«

Odgovor je jasen. — Je odločilna borba med svetovnim židovstvom in človeštvom. Boj, ki bo odločil, ali bo zmagal židovski, v stari zavezi zasidran svetovni nazor, ki že tisočletja pesti, izrablja, pokvarja in uveljavlja svojo samovlado nad nežidovskim človeštvom, ali pa bo zmagalo novo, pravičnejše, človeštvu koristnejše in tudi Bogu bolj dopadljivo naziranje.

Prav malo je manjkalo in svetovno židovstvo bi se na našem planetu z lažjo, prevaro, zlatom, knuto in strelji v tilnik prigoljufalo samovlado. Saj je vendar prav posebno bele ljudi naše zemlje s svojim duhovnim sifilisom že tako razkrojilo, poneumilo in omotilo, da bi mu človeštvo postalo v najkrajšem času povsem poslušno, če ne bi posegli vmes Previdnost in zgodovinska pravičnost.

Prav tiste dni, ko so si židje v Nemčiji prisleparili oblast, je božja Previdnost dopustila, da je kot pu čudežu ozdravel težko ranjeni, zaradi bojnega plina skoraj oslepel in onemeli hrabri vojak iz svetovne vojne Adolf Hitler, s tem zbudila nemški veleum in mu navdahnila odločitev, da je z narodno-socialistično revolucijo dvignil k temu najbolj poklicani narod in ga s tem osvobodil židov, mu dal — po človeških merilih — doslej najpravičnejši družabni red in zato skoval nerazrušno narodno skupnost.

Vodja Nemčije je izpolnil usodno nalogo. Na nemškem narodu je dokazal, da je boljši, lepši in srečnejši svet možen tudi brez židov, brez bogatašev, brez komunistov in boljševikov ter brez zlagane židovske demokracije. Zgraditvi tega sveta po miroljubni poti in z miroljubnimi sredstvi so bili posvečeni napor in delo nemškega naroda in njegovega vodje.

Prav ta uspeh vodje in nemškega naroda pa je postal najnevarnejša zapreka tik pred ciljem na poti k židovski samovladi nad svetom, zakaj tudi drugi narodi bi si lahko vzeli Nemčijo za primer in tako onemogočili načrte židov in z njimi zvezanih velebogatašev.

Ker pa zapreke narodno-socialistične Velike Nemčije s samimi židovskimi sredstvi ni bilo mogoče odstraniti, so morali biti vpreženi vsi drugi, židovstvu poslušni, bogataštvu in boljševizmu

zapadli narodi. Dva glavna zagovornika židov — Churchill in Roosevelt — sta morala zasnovati in pod za lase privlečeno, smešno pretvezo »Danzig« sprožiti vojno. S tem naj bi bil ustvarjen takšen položaj, ki bi prežečemu židovskemu Džingiskanu — Stalinu omogočil v danem trenutku spustiti na Evropo takoj vse neizmerne količine morilnega orožja in jo z eno potezo pomandrat.

»Dražestno« so imenovali to vojno Izraelu prodane pokveke, ki so fungirale kot angloameriški državniki. S svojimi židovskimi gospodi in podpihovalci so se veselili velikanskih kupčij, ki jih bo mogoče opraviti na krvi in kosteh pobijajočih se gojev in posebno na lahki, hitri in sigurni iztrebitvi nemškega in drugih zdravih narodov.

Ta »dražestna« vojna pa se sedaj približuje že začetku šestega leta. Državniški in vojaški veleum nemškega vodje, nemški vojak in nemški narod s svojim iznajdljivim duhom, marljivostjo in zavestjo, da se bori za najpravičnejšo stvar na svetu, to je, za ohranitev Evrope, so skupaj z zavezniki Nemčije poskrbeli za to, da je »dražestna« vojna izgubila vsako »dražestnost« tudi za dva največja udeleženca na židovskem dobičku — Chur-

chilla in Roosevelta. Zaradi tega navijata oba protektorja izvoljenega ljudstva svoj blazni rušilni bes in morilski gon do one višine, ki je lastna samo še diktatorju in despotu židovske vojne zveze — Stalinu.

Preveč bi bilo govoriti o dosedanem ali bodočem poteku vojne. Kot vojak se držim dosledno resničnih, kratkih in stvarnih poročil nemškega vrhovnega poveljstva in nemških zaveznikov. Naj govore ta poročila o napadalnih, obrambnih ali odstopnih operacijah, me vedno znova napolnjujejo z največjim občudovanjem nad napor in uspehi, kakršnih vojna zgodovina še ne pozna.

Navzlic vsem krizam, ki jih je mogoče še treba pričakovati, me utrujejo v veri, da bo pod nemškim vodstvom zmagala protiboljševiška Evropa.

Ljubljanskim kavarniškim in gostilniškim strategom in politikom prepučam, da verjamejo širokonunim lažem in bahanju angloameriških in sovjetskih oddajnikov. Ti to delajo neprenehoma že pet let in so skoraj vsak mesec napovedovali skorajšnje vkrakanje Angležev ali boljševikov v Ljubljano. Da so ti zločinci in zabitneži — na srečo jih je prav malo — našemu narodu strahotno škodovali in mu vedno

bolj škodujejo, vedo sami prav dobro. Brezvestni kot so, mislijo izključno na svojo spoštovano osebo in na nagrade, nadarbine in odpustnice, ki so na račun našega naroda obljubljene masonom, anglofilom, demokratom, boljševikom in bogatašem.

V ostalem je bil mesec junij za to gospodo zelo razgiban. Po izpraznitvi Rima in po začetku invazije na Atlantiku so že zopet likali cilindre za skorajšnji sprejem »d. z. o. z. osvobodilcev«, šušljali in sejali listke z vzpodbudnimi prognozami. Sedaj pa, ko maloštevilne nemške divizije v Italiji še vedno niso obkoljene in uničene, ko so izkrcani oddelki na tako imenovani drugi ali atlantski fronti navzlic velikanskim izgubam v treh tednih dosegli manj kot je bilo predvideno za prve tri dni, ko nad Londonom in južno Anglijo brenčijo neki čudni meteorji, ko se končno boljševiški valjar na vzhodu navzlic največjemu mazanju s krvjo, kostmi in materialom le prav počasi plazi naprej, so se ti gospodje zopet potuhnili, pripravljani, da bi svojo igro ob prvi priložnosti začeli znova.

Moja dolžnost je, slovenski narod opozoriti, da tem narodnim škodljivcem ne naseda in se ne pusti znova pahnuti v nesrečo in trpljenje!

Naši kmetje in delavci, ki vendar tvorijo glavno substanco našega naroda, so morali že nekajkrat plačati in še vedno plačujejo ceho za anglofilstvo, kulturni boljševizem in salonski komunizem enega dela naše inteligence. Opozarjam samo na zločinsko priganjanje na vojno konec 1940. in v začetku 1941. leta, na Simovičev puč, osnovanje OF in na septembrske homatije 1943. leta.

Napočil je skrajni čas, da se vsi, v resnici z narodom povezani elementi izobraženstva zberejo in tako skupaj s kmetom in delavcem naredijo konec izdajalskemu početju poedinih asocijalnih, egoističnih častihupnežev in materialistov.

To se mora zgoditi, če hočemo mali slovenski narod ohraniti in ga obvarovati pred tako strašno katastrofo, kot jo mora trpeti sedaj na primer italijanski narod v južni in srednji Italiji pod skupnim gospodstvom Londona in Washingtona ter nadoblastjo Moskve. Tako, če ne še bolj žalostna usoda bi zadela tudi nas, če bi naši tako imenovani politiki storili tako kot Viktor Emanuel, Badoglio in italijanski masoni. Nobeden od naših anglo- ali sovjetofilskih politikov potem ne bi mogel našega naroda rešiti. Se sami bi se komaj skrili na varno.

Nas Slovence lahko reši samo zmagovita Evropa. Evropo pa more pripeljati k resnični zmagi samo Nemčija.

Povsem jasno je, da bi prav tako, kot bi morali propasti vsi ostali evropski narodi, če se ne bi ob strani Nemčije bili proti svojim zunanjim in notranjim sovražnikom, propadel tudi mali slovenski narod, če ne bi zedinjen in trden izpolnil svoje evropske dolžnosti in obveznosti.

Če stopijo v totalnem bojnem in delovnem sodelovanju ali pa s svojimi prostovoljnimi borci in delavci v evropski obrambni fronti občudovanja vredni, hrabri Finci, potem Estonci, Letonci, Litvanci, Romuni, Madžari, Slovaki, Čehi, Bolgari, Srbi, Hrvati, Italijani, Spanci, Portugaleci, Francozi, Svicarji, Belgijci, Nizozemci, Danci, Norvežani in Švedsi, da, če se celo Rusi, Ukrajinci in kavkaški narodi množično in zelo hrabro bijejo proti boljševizmu in velebogataštvu, se moramo tudi mi Slovenci, ki bivamo na važnem prostoru naše zemlje, z vsemi sredstvi boriti in delati, da iztrebimo na vsem področju, kjer bivajo Slovenci, predvsem najpomembnejše in najbolj pošastno židovsko orožje — očitni in svetoblnski boljševizem, potem pa tudi njegovo zahodno zvrst gangsterstvo, — da tako rešimo svoj obstoj in svojo narodnost in postanemo — svojim naporom odgovarjajoče — deležni blagoslova zmage.

Kopf bei Kopf stand die 30.000 zählende Menge am Kongressplatz und lauschte den Ausführungen der Redner, die sie mit jubelnden Beifall begrüßte
Mož pri možu je stalo na Kongresnem trgu 30.000 manifestantov, ki so pazljivo poslušali govornike in jih burno odobraval.

Auf der prächtig geschmückten Tribüne versammelten sich die Ehrengäste
Na lepo ozaljšani tribuni so se zbrali častni gostje

Am Schluss umringten die Manifestanten in slowenischen Nationaltrachten den Präsidenten. — Ob zaključku so narodne noše obkolile prezidenta.

Govor dr. Kocipra

(Nadaljevanje z 2. strani)

riti vse, da si naš mali narod ohrani čim več zdravih sil, s katerimi bi si zaradi naravno visoke kvalitete našega človeka preskrbel primerno upoštevanje v novi, po vojni družabno, gospodarsko in politično pravičnejše preurejeni Evropi.

Toda oblastiteljnost židovskemu boljševizmu zapisanih izmečkov slovenskega naroda je bila prevelika. — Moskvska boljševiška vodka in okužene ženske iz pariških bežnic so razjedle slednjo najtanjšo korenino, ki je vezala te ljudi s slovenskim narodom.

Kruta usoda je kot nalašč za velike čase, ki nam jih je namenila, našemu narodu pobrala vse zmožne moze in za nje pustila le politično povsem nedorastle epigončije. Takrat pa so naši slovenski boljševiki zapisali slovenski narod v slovenski sločnici Brozu, ki si je zaradi — interesantne konspirativnosti nadel skrivnostni, bombastični naziv TITO, da je naša pokvarjena, nekritična inteligenca tem bolj slepo drla za njihovo propagando. Zločinu so morali zapisati slovenski narod, da bi pri nas uvedli boljševizem in se tako na račun slovenskega naroda oddolžili svetovnemu židu in njegovemu biriču Stalinu za denar, ki so ga Baebler, Kidrič in drugi potrošili za vlačugami v francoskih in drugih javnih hišah.

Toda slovenski kmečki narod je bil le še preveč trezen, da bi jim sledil. Zato so ga začeli poneumljati z izrabljanjem njegovih svetih, globokih in poštenih nacionalnih čustev, s tisočkrat menjano taktiko, z milijonkrat nasprotujočimi si lažmi, za katerimi se je skrivala ena sama ogabna resnica: boljševiška revolucija. — Dal samo zaradi boljševizma je bilo treba napovedati nesmiselni boj proti okupatorju in ga izzivati na represalije, istočasno pa se vezati z machiavelističnimi hinavci in rojenimi izdajalci. Za boljševizem so morali slovenski komunisti izdati slovenski narod in ga v govoru s strahopetnimi babjeki izpod puznega sonca pošiljati od gladi umirat v italijanska taborišča. Istočasno pa je bilo treba za boljševizem vpiti o izdajstvu nekakšne bele garde, ki je nikjer ni bilo. Celu zaplombirani vlak s slovenskimi fanti in možmi je bilo treba po predhodnem dogovoru napasti in preluknjati s strojnimi, da je zaradi boljševizma izdana kri slovenskih internancev tekla za boljševizem. Zaradi boljševizma so morali Kidrič, Vidmar in tovariša s pomočjo Dakljev in Cortov klasi slovenske žene, otroke, može, fante, dekleta, starce in duhovnike, ker pošteni, marljivi, krščanski in evropski slovenski narodni genij se ni bil zrel za azijsko-židovski komunizem. S poboji, nasiljem, požigi in ropi je bilo treba uničiti slovenski narod, da so se lahko ljubljanski pokvarjenjaki na račun trpečega slovenskega kmeta navduševali za boljševiško OF in njene komuniste in da so lahko visoke in nizke dame in damice v službi veličastne ofarske ideje prirejale orgije.

V resnici! Občudovanja vreden je bil napor židovsko-boljševiških sužnje! Toda navzlic tridesetim tisočim mrtvih Slovencev, navzlic razbičenim slovenski zemlji, navzlic trem milijardam lir uničenega slovenskega premoženja slovenski genij ni bil ubit! Navzlic vsem grozotam protiboljševiški slovenski narodni ponos še živi. Ohranila pa sta nam ga naš slovenski kmet in naša zdrava mladina.

Naš kmet, ki je nosilec slovenskega značaja, je podzavestno zašutil, da se z blaznim uničenjem zaradi nameravane boljševiške revolucije majoje temelji slovenskega naroda. Isto je čutila nepokvarjena slovenska mladina in se mu pridružila v vaških stražah. Tako so komunisti dobili, kar so izživali. Ker so jo klicali s svojo bedasto propagando, ki jim je že mnogokdaj sama zabila žebelj v zločinske betice, so končno v vaških stražah dobili tako imenovano — belo gardo.

Zaradi tajnega dogovora komunistov z badoljevci, kot sila, vaške straže sicer niso dosti pomenile. Toda bile so izraz slovenskega upornega, narodu in zemlji zvestega duha, ki je zaradi komunistično-machiavelistične zarote sicer moral po 8. septembru lanskega leta doživeti Kočevje in Mozelj, pa se ni uklonil. Ta duh je bil, ki je tudi v strašnih dneh po 8. septembru držal pokonci stotnika Vuka Rupnika z njegovimi fanti na Doljenjskem, stotnika Fortunu Vinka, Pavloviča in Kolmana na Notranjskem in sedaj že vrstam mrtvih herojev poveljujoča stotnika Dejana Suvajdžiča in Bineta Cerkvenika v Ljubljani, da so navzlic negotovosti dni stali na mrtvi straži slovenske zemlje in bili v tem začetniki Slovenskega domobranstva, ki ga nam je dala nemška uvidenost in Rupnikova skrb za slovenski narod.

Dal Slovenski narodni genij se ni uklonil. Bolj ko kdaj sveti danes slovenskemu narodu v lepšo bodočnost. Bolj kot kdaj etoji danes pred nami čist in veličasten. Predstavlja pa ga naše, iz upora in trpljenja zrastle Slovensko domobranstvo!

Na zapoved s' venstva so vztrajali naši fantje in može v lanskim septembrskih dneh. Na zapoved slovenstva je naš general, naš rešitelj gospod Leon Rupnik vzel za ves slovenski narod križ na svoja ramena in postal svetel simbol naše želje po življenju.

V skupnem trpljenju, v skupnem žrtvovanju in skupnem čustvovanju vseh, še slovenski zemlji zvestih Slovencev očisti slovenski narodni duh nam zapoveduje, da kot evropski narod stojimo brez vseh ozirov na šovinistične prededke ramo ob ramo z nemškimi vojakom. Z njim se navdušeno borimo proti boljševiškim tolovajem, ker nosi glavno breme obrambe krščanske in kulturne Evrope pred židovsko-azijskim boljševizmom, kakor se bomo z vso zagriženostjo tudi v bodoče borili v vseh okoliščinah proti boljševiški Or in naj se še tisočkrat proglasi za Petrovo voj-

sko. Borili se bomo proti njej, pa če se proglasi za samo — belo gardo, ker nas je krvavo pripravila, da se za vsako njeno taktiko skrivaj krvoločna boljševiška zver. Prav tako nam zakoreninjnost v slovenski zemlji in v skrbi negovana ljubezen do zmučenega slovenskega naroda branita, da bi gledali svoje edine rešitelje v Anglo-američanih, ki kot zaslepljeno orodje služijo boljševizmu, kateri je našemu narodu prizadel toliko gorja. Preveliko je bilo trpljenje, ki ga je moral slovenski narod pretrpeti pred boljševiško OF, da bi se sedaj navduševali za tiste, ki so s svojo propagando in materialom vse to podpirali.

Ne omamljamo se z nikakšnim filistvom in fobstvom. Bilj smo in ostati hočemo samo Slovenci! Zaradi tega smo se uprli komunističnemu nasilju in zaradi tega smo že od vsega začetka postavili naše napore na potrebo po enotnosti, ki smo jo danes dosegli v Slovenskem domobranstvu. Izučile so nas namreč izkušnje Grčarice in Turjaka.

Slovensko domobranstvo pomenja danes v resnici našo ideološko in organizacijsko enotnost, kakor je slovenski narod po prvi svetovni vojni še ni imel. V tej enotnosti zbrana slovenska mladina iz vseh stanov je v svoji borbi za življenje in obstoj slovenskega naroda spriču boljševiškega ogrožanja s krvjo zapisala program preporoda: Narod, domovina, Bog.

V tem je obsežen naš se-lanji in bodoči nacionalni in socialni program, ki bo vsakega postavil na odgovarjajoče mesto in vsakemu pravično plačal njegovo delo in zasluge, ker e-fino v tem dobivajo vsi naši napori svoj pravi smisel. V tem programu pa so danes slovenski narod, Slovensko domobranstvo in Rupnik eno!

Ves svet naj to sliši! Ves svet naj sliši, da smo v evropski borbi proti boljševizmu Slovenci stajna enota za generalom Rupnikom, ki mu kljub blatenju in klevetam, ki so šle neodgovorne tudi preko naših meja, zaradi njegovih zaslug za slovenski narod v najtežjih časih naše zgodovine popolnoma zaupamo tudi za bodočnost! Vemo, da je prav, ker je potrebno, vse, kar dela in govori! Neštetokrat smo namreč imeli priliko spoznati njegovo geslo: Vse za boljšo bodočnost slovenskega naroda. Vsem, ki jim je v resnici po skrbi blaginje in bodočnosti slovenskega naroda, je postal zgled žrtvovanja in naporov za domovino in narod.

Največji delež trpljenja je v tej najstrašnejši dobi našega narodnega življenja moral vzeti naše naš kmet. On pa je svoje mnenje iskreno in doživeto dokazal na desetih protikomunističnih zborovanjih. Kdor bi torej iz kakršnih koli razlogov to skušal osporavati, je izdajalec našega trpinčnega kmeta in s tem izdajalec in grobokop slovenskega naroda.

Slovenska mladina, zbrana v Slovenskem domobranstvu pa bo to enotnost čuvala za vsako ceno. Za nami pa stojijo čete one mladine, ki danes namesto internacionale prepeva po šolah domobranske koračnice in kateri bomo jutri v skupni borbi z orožjem podali bratsko roko v pozdrav. In ta mladina kliče danes spriču vsega sveta vsem političnim špekulantom: Roke proč od slovenskega naroda! Zadosti nam je nauka enih Grčaric in enega Turjaka. Tisočim neznanim grobov širom razbičene slovenske zemlje smo dolžni, o pravem času za držati preklestvo, ki bi v svojih posledicah pomenilo Grčarice in Turjake vsega slovenskega naroda. To preklestvo pa bo razdvojeni narod zatrdno zadelo. Odločitev je samo dvojna: Ali razbiti v smrt ali enotni v življenje!

Slovenska mladina se je zarotila za življenje, ker veruje v končno zmago Dobrege in Pravice, ki naj nekoč tudi nad mučeniškimi slovenskim narodom razlije svoj obilen blagoslov-rasti in sreče. Zaradi te vere nikdar in v nobeni okoliščini ne bodo žrtve v vrstah te mišelnosti tako velike, da kljub prežehi izdajci ne bi ostalo nekaj, kar bo budilo v poznih rodovih spomin na te dni.

S hrepenenjem gledamo v lepšo bodočnost, toda ne bojimo se tudi smrti. Če bo ostal eden, bo eden marsikomu dovolj žgoča živa vest!

Povedali smol

Mlada in ognjevita govornika so zborovalci prekinjali s pritrdjalnimi vzkliki, z ovacijami g. predsedenta in slovenskim domobrancem in ga na koncu nagradili z burnim aplavzom.

Nato je zadela po Kongresnem trgu pesem »Slovenec semc. In v tem prijetnem razpoloženju je nastopil s svojo besedo g. prezident, prisrčno pozdravljen od vseh zborovalcev. S svojim vojaškim nastopom, s svojo tehtno in odločno besedo si je na mah osvojil srca vseh zborovalcev in jih navezal nase. Zborovalci so govoru g. predsedenta pazno sledili in mu navdušeno pritrdjevali. Dobesedni govor g. predsedenta prinašamo na tretji strani.

Navdušenemu aplavzu po govoru gospoda predsednika je sledila koračnica vojaške godbe, nakar je dr. Puš lepo uspelo zborovanje zaključiti in se vsem lepo zahvalil. Ob igranju nemške in slovenske himne sta se polagoma spuščali nemška in slovenska zastava in s tem je bilo uspelo zborovanje zaključeno.

Po končanem zborovanju se s množice razhajale v redu in disciplinirano, polne vtisov lepega zborovanja. Kongresni trg pa je še dolgo časa odmeval od navdušenih vzklikov prezidentu Rupniku in slovenskim domobrancem. To so bili živi izlivi našega hotenja in naše volje po življenju. Slovenski narod hoče živeti, zato v usodni uri odklanja brezbožni komunizem, zato se zbira okrog generala Rupnika in slovenskega domobranstva, ki mu v usodni uri jamčita rešitev in življenje v lepši bodočnosti.

Brezplačno bibliofilsko izdajo

Severin Šalije pesnitve: »Spev moji zemlji« bo dobil vsak kupec tombolskih tablic. Te pesnitve bomo natiskali le toliko izvodov, kolikor bo kupecev. Vsaka tablica za bibliofilsko tombolo stane 100 lir.

Razpisanih je 525 dobitkov. Najnižji dobitek (dvojka) bo imel 5 knjig, najvišji (tombola) pa 10 knjig in povrhu bo dobil vsak, ki zadene tombolo, še en dodaten dobitek.

K tem spadajo Cankarjevi zbrani spisi, vezani v usnje; prof. Šantlove izvirne ilustracije za Jurčičev roman: Cvet in sad; Brillove slike za Oljki; originalni odtisi Debenjakovih bakrorezov za Dularjevo: Krka umira...; zbrana Pregljeva, Tavčarjeva in Zupančičeva dela; bibliofilska izdaja knjig: Kiteca Miekievčevih in šopek Cankarjevih pisem, potem zbirka Slovenčeve knjižnice, zbirka Naše knjige, zbirka Dobre knjige, Slovenski lesorezi z originalnimi podpisani živih umetnikov; Kosova; Zgodovina slovenskega naroda, Krivčev: Knez Kocelj, Vodnikova; Sodobna slovenska lirika, Reymontovi: Kmetje in Debeljakova razprava o tej knjigi v luči književne kritike.

Dovolj lepih knjig za vsakega ljubitelja izbranih del slovenskih in drugih pisateljev. Zato ne odklanjajte naših poplačanih prodajalcev, ki vas obiskujejo na domovih.

Tombolske tablice si nabavite lahko tudi v Gradščini nasproti Drame in v Ulici 3. maja.

Važno

V razporedbi protikomunističnih predavanj za obrtno-trgovsko stroko, je odrejena sprememba, katero naj upoštevajo vsi tisti obrtni, ki so se do sedaj udeleževali predavanj v Zavodu za socialno zavarovanje.

Za vse te obrate se bodo od ponedeljka, 3. julija 1944 dalje, vršila predavanja po sledečem redu:

Obrati z začetno črko C — ponedeljek — Kino Sloga; s C — ponedeljek — Delavska zbornica; z I — torek — Delavska zbornica; z J — torek — Kino Sloga; z O — četrtek — Kino Sloga; z V, W, Y — sobota — Kino Sloga. Vedno ob 11 dopoldne.

Za vse ostale ostane razpored predavanj neizpremenjen. Vljudo prosimo vse obiskovalce, da se predpisanega reda točno drže.

Propagandni oddelček
Pokrajinske uprave v Ljubljani.

Nakazilo železa

Pokrajinski gospodarski svet v Ljubljani pozivlja interese, ki so do dne 15. VI. 1944 vložili prošnje za nakazilo železa in železnih izdelkov in niso še prejeli rešitve, da se javijo med 9. in 12. uro dopoldne v sobi št. 30 Gospodarskega sveta.

Cepljenje proti tifusu

Cepjenje proti tifusu in paratifusu za lastnike in uslužbenec obratovalec in živili, strežno oseboje zdravstvenih zavodov in za perice, ki je bilo za vse obvezno na mestnem fizikatu, je zaključeno. Odrejena je kontrola ter je potrebno, da ima vsak lasnik in uslužbenec uradno potrdilo o opravljenem cepitju pri sebi, da ga pokaže kontrolnemu organu. Proti onim, ki kljub večkratnim pozivom niso zauživali zaščitnih tablet in nimajo uradnega potrdila o tem, bo kazensko postopano.

Vabimo vse drugo prebivalstvo, naj se prostovoljno zavaruje proti boleznim skupine tifusa ter se zato javi v dopoldanski urah v sobi št. 9, mest. fizikata. Zaščitno cepjenje je zelo enostavno in nima prav nobenih škodljivih vplivov. Obstaja samo v zauživanju zaščitnih tablet jutraj na teče. Tableto je treba puziti s požirkom vode ter je priporočljivo, da drugo hrano uživamo šele uro pozneje.

Za poglobitev verskega življenja:

Skrivnostno telo Jezusa Kristusa

Prevod in razlaga papeževe okrožnice.

Br. L 30—, kart. L 40—.

LJUDSKA KNJIGARNA V LJUBLJANI.

Ponovitev pisanega večera

Na splošno željo bo radijska postaja ponovila pisani večer v ponedeljek, dne 3. julija, ob 19 v veliki uniojski dvorani. Vstopnice se dobe v knjigarni Glasbene Matice.

Rdeči križ proča

Poslvi. V poizvedovalnem oddelku, Marjan trg 5, naj se zgleda pri referentu III Vukčević Jevrosima in sorodniki ali znanici Jožeta Semeta, rok. marca 1906 v Ljubljani. — Ponovno naprosamo vse one, ki so po Slovenskem Rdečem križu poizvedovali za svojci, pa so se jim ti že javili, da nam to sporoče. S tem nam boste olajšali zamudno delo pri poizvedovanju in urgencah.

Zahvale. Slovenskemu Rdečemu križu so darovali: trvdka Umek Ivan, strojno mizarstvo, 750 lir; gosp. Ana in Matija Stefan 200 lir namesto venca na grob blagopok. g. Josipa Verbiča z Vrhnike, Prisrčna hvala!

Morda še nimate zadnje lepe knjige »Slovenčeve knjižnice«

Jakob Heer: »Berninski kralj«

V vaši družinski knjižnici ne sme manjkati.

KMALU IZIDE nova knjiga iz rimskega življenja

Nis Petersen: »Opankarska ulica«

Zgodba je iz prve dobe krščanstva, ko je bila vera še šibka. Brali jo boste z zanimanjem.

Hauptamtsleiter dr. Lapper ljubljani. tisku

V teku svojega uradnega obiska v Ljubljani je porabil gospod Hauptamtsleiter Dr. Karl Lapper, član Reichstaga, v svojem svojstvu kot vodja glavnega urada za propagando, tisk in kulturo pri Vrhovnem komisarju v Trstu, prilikto, da je na nekem širšem tiskovnem zborovanju govoril ljubljanskim časnikarjem. Hauptamtsleiter Dr. Lapper je podal gospodom časnikarjem sliko političnega položaja, ki stoji pod vplivom novega silnega razvoja moči red ustvarjajoče Nemčije. Gospod Dr. Lapper je omenil Stalinovo povelje Angležem in Američanom in je dokazal s tem, pod kako težkimi pogoji so se vprav Angleži odločili za svoj težki bojni pohod. Pred nemškimi utrdami mora plačevati angleška mladina strahocilni krvni davek, ki bo oslabil pedesetmilijonski angleški narod tako temeljito, da ne bo nikoli več sposoben, da bi se upri boljševiški poplavi. Najboljši dokaz za to je Južna Italija in večno mesto Rim, kjer je uvedel Stalin danes boljševiški

režim, ne da bi Angleži ali Američanci to lahko preprečili. Pokazal je na nesrečo, ki bi prišla s boljševizmom, čigar cilj je ostala slej ko prej svetovna revolucija, nad vse evropske narode in tudi nad slovenski narod. Odprniti to nesrečo od evropskih narodov in izvojevati narodom evropske celine mir, ki naj zasluži to ime in ki naj omogoči vsem, da si zacelijo rane, prizadete v tej vojni, je v stanu samo Nemčija, ki je s svojim sedanjim povratikom Angliji s uporabo najnovejšega orožja, proti kateremu niso iznašli Angleži še nikakega sredstva, dokazala, koliko sile je še sposobna razviti. O tem razvoju sil, ki se je z orožjem v 1 šele pričel, se lahko reče, da bo prinesel s seboj odločilne največje važnosti in da bo v veliki meri določil vojaški in politični izid te vojne. V zvezi s svojimi gornjimi izjavami je gospod Hauptamtsleiter Dr. Lapper nato še podrobneje obrazložil posamezna vprašanja, ki so tečejo ljubljanske pokrajine.

Pariško časopisje o atentatu na Henriota

Umor je delo angloameriških plačancev

Pariz, 29. jun. Pariško časopisje mnogo piše o atentatu na državnega tajnika Philippa Henriota.

Listi pišejo v svojih člankih, da je umor naročil inozemstvo. Henriota so umorili zaradi njegovega odločnega nasprotstva do Angloamerikancev in boljševikov.

Minister za delo in narodno vzajemnost Marcel Deat pozdravlja Henriota v dnevniku »Oeuvre« kot soborca, ki je padel na polju časti pod kroglami plačanih morilcev. Henriotov primer bo prave narodniške in prave revolucionarne le še bolj vzpodbudil.

Dnevnik »Petit Parisien« piše, da so teroristi umorili apostola evropske sprave. Odkar je vodil Henriot boj za resnico proti emigrantom, teroristom in disidentom v radiju, se je spravila nad njega vsa organizacija »Intelligence Service«. Casopis »La France Socialiste« podčrtava, da je Henriotu uspelo, da bi bila dana možnost skupnega dela med zmagovalcem in premaganim narodom.

Casopis »Cri du Peuple« izjavlja, da dobro ve, odkod so prišle krogle: radio London, angloameriški agenti in židje so morilci tega pravega Francoza. Dnevnik »Matin« pravi, da bo prišla ura, ko bo seme, ki ga je vsejal Henriot v francosko dušo, rodilo bogat sad. Casopis »Pariser

Zeitung« pravi, da je znal Henriot pravilno oceniti preteklost in sedanost svoje domovine ter da je iz teh ocen dobil pravičen vpogled na delo za bodočnost domovine. Njegov boj je veljal tako beguncem, kakor tudi imperialističnim grožnjam Smutsa in Churchilla, nenasitnemu oblastiteljstvu Rooseveltu in prevratnim parolam Moskve. Istočasno pa je deloval kot vzpodbudni klic vsem onim mlačnim in neodločnim francoskim elementom, ki so menili, da so rešeni vseh vojnih skrbi v varstvu premirja. Njegovi nasprotniki so ga smatrali za tako nevarnega, da so sklenili, da prisilijo k molku ta usta, ki so govorila nezprosnno resnico.

Berlin, 30. jun. Nemški zunanji minister von Ribbentrop je poslal ob priliki umora francoskega državnega tajnika Henriota predsedniku Lavalu brzogovorno sozljaje svoje vlade ob izgubi, ki je doletela Francijo in francoski narod.

Vichy, 29. jun. V uradnem sporočilu zelo ostro obsojajo zločinski umor državnega tajnika Henriota. Taka surova in zahrbitna zločina niso v naravi francoskega naroda. Tolovaji, ki so velikega rodoljuba Henriota umorili z metodično grozovitostjo, so s svojim zločinom potrdili, da je bil glas njihove žrtve glas resnice.

Finci hočejo ostati svoboden narod

Helsinki, 29. junija. Najbolj aktualna in važna točka, tako piše »Uusi Suomi« o nemško-finskih razgovorih, je bila nemška obljuba vojaške pomoči Finci. Za uspešno nadaljevanje finskega obrambnega boja je to dejstvo najvažnejše. Čeprav je tudi Finska pripravljena, da se narod lahko zanese le na svojo lastno silo, je vendar pomoč od zunaj zaradi materialnih virov v tem neenakem boju med Finsko in Sovjetsko zvezo za naš mali narod ne le dobrodošla, temveč naravnost odločilnega pomena.

V prvi finsko-ruski vojni je Finska posebno občutno čutila, kaj pomeni, ako mora voditi majhen narod neenako vojno. Ze preje je dobivala Finska iz Nemčije dejansko pomoč, ki je bila potrebna za vojno silo njenih armad. Sedanja novica je največje zadovoljstvo za vojake na bojiščih in pomirjenje za domovino. List opozarja na vojna poročila, ki govore o uspehih nemškega letalstva in nemških pomorskih sil. Finska nima nobene druge poti, nadaljuje »Uusi Suomi«, kot pot življenja in obstoja. To je grenka resnica, ker ima finski narod le eno naravno željo, da bi namreč v miru nadaljeval svoje življenje kot samostojen in svoboden narod. Da bi si zagotovil to življenje, ima samo eno pot, pot boja. Bila je težka in polna trpljenja ter bo tako tudi še v bodočnosti. Oporo in tolažbo za borce finske armade in finsko ljudstvo pa predstavlja občutek nemške pomoči.

Helsinki, 30. junija. O nemško-finskem dogovoru piše »Ajan Suunta«: »Po 27. juniju ve ves svet, da se Finska, ki je v prvi vojni vzbudila tako pozornost na svetu, a dobila tako malo pomoči, sedaj ne bori več

sama, ko brani v skladu s svojo dolžnostjo ne le svoje lastne, temveč s tem tudi pomemben del evropskih meja. Kot odlično je treba poudariti dve dejstvi:

1. Da se Finska ni mogla in da se tudi v bodoče ne bo mogla izogniti boju proti boljševizmu ter

2. da je za vso Evropo življenjske važnosti dejstvo, da je tudi na severu zavarovana pred boljševizmom. To dejstvo je konkretni realizem, čigar olajšujoči učinek na naš položaj čutijo bojujoče se finske armade in ves finski narod.

Dogodki zadnjih dni so bistveno izkristalizirali bodočo finsko pot. Finsko-nemško bratstvo v orožju, ki je že na marsikaterem prejšnjem bojišču prestalo svojo preizkušnjo in je bilo zapечатeno s skupnimi krvnimi žrtvami, bo dovedlo do zmage naš skoraj že petletne boj.

Helsinki, 30. junija. Skupina karelijskih beguncev, ki se je iz vasi Valhjärvi in Rautu (vzhodno od Vipurija) rešila pred boljševiki, se je hotela prebiti do finskih čet. Ker je bil železniški most čez jezero Vuoksen porušen, so poskušali možje prepeljati svoje žene in otroke na drugi breg s pomočjo zasilnega splava.

Ko so prišli v sredino jezera, pa je žene in otroke s svojim težkim strojniskim ognjem napadel nek sovjetski stražarski čoln. Sovjetski čoln je nadaljeval s svojim ognjem ter je ubil večino Fincev. Le nekaterim je uspelo, da so se, čeprav ranjeni, rešili v nek gozd in da so nadaljevali svoj beg.

Boljševizacijski načrti Josipa Broza-Tita

Zagreb, 29. junija. (Piše dopisnik DNB-ja Heinz Grunert.) — Tako imenovani protifašistični delni svet za osvoboditev Hrvaške, ki so ga osnovali Titove drhali, je podal pred nedavnim svoj politični spored po radijski postaji »Svobodna Jugoslavija«.

V tem sporedu je bil odstranjen tudi zadnji dvom, da žele ti moskovski priganjati le boljševizacijo hrvaškega naroda. Sicer navaja točka 6, da bo dana vsem državljanom svoboda govora, časopisja in zborovanj, vendar le v okviru ljudske osvoboditve, ki jo vodijo komunisti (Tilovo gibanje). V točki 7 obljublajo svobodno volitve, toda vendar zopet z omejitvijo, da bodo osebe, ki delajo proti interesom narodnoosvobodilnega gibanja, izključene od volitev, to se pravi z drugimi besedami, da ne bodo pripustili k volitvam nekomunistov. Točka 9 pa zapoveduje preganjanje ne le vseh fašistov, ampak tudi vseh tistih, ki s fašisti simpatizirajo. V uradnih hrvaških krogih opozarjajo na to, da bi dal ta političen načrt boljševizem mogotcem mnoga večja pooblastila, kakor jih je dala bivša jugoslovanska vlada Živkoviču ali Jevtiču.

Spričelo se izjave protifašističnega delnega sveta je pa naravnost ironija, če govore Angloamerikanec, da je Tito borec za demokratske ideale. V ostalem je po mnenju tukajšnjih krogov ta načrt le kos papirja in odločil bi le člo-

vek, ki bi bil komunist.

Vlogo nekoga Stalina v malem obsegu bi naj igral kot tajnik protifašističnega delnega sveta za osvoboditev Hrvaške dr. Pavle Gregorič, ki je bil eden vodilnih osebnosti nezakonite komunistične stranke Jugoslavije. Rodil se je leta 1892 v Hrvaškem Zagorju ter se pojavil kmalu po svetovni vojni v Sovjetski zvezi in je v Moskvi absolviral tečaj za boljševiške častnike, se udeleževal na vojni akademiji predavanj o izvedbi strahovalnih akcij in o bojih proti meščanstvu ter kmalu igral precejšnjo vlogo kot šef jugoslovanskega oddelka za komunistično propagando v Odesi. Ko se je vrnil v Jugoslavijo, je pričel z živahnim komunističnim propagandnim delovanjem, nabiral prostovoljce za španske rdeče armade, ponarejal potne liste in se pečal z drugimi nečednimi stvarmi. Večkrat je bil aretiran ter kaznovan z zaporom. Ko je bila ustanovljena Nezavisna država Hrvaška, je izginil, končno pa se je pojavil med tolovaji.

Hrvaško kulturno življenje v petem letu vojne

Zagreb, 29. junija. V Zagrebu so odprli četrto hrvaško umetniško razstavo. Otvoritvi je prisotvoval diplomatski zbor na čelu z nemškimi poslanikom. Razstave so se udeležili skoraj vsi hrvaški pomembnejši umetniki.

Sternenovo razstavo obiskujejo vsi sloji

Sternenovo razstavo obiskujejo ne samo oni izbrani krogi, ki obisk umetnostnih razstav smatrajo za družabno dolžnost, ampak tudi obiskovalci iz vseh slojev prebivalstva, ki so se doslej takih prireditelj ogibali, ker v njih niso našli tega, kar so pričakovali ter cenili za lepo in pravo umetnost. Edino zdrava in čista umetnost je vedno in povsod zmogovita in trajna, saj je mojster Sternena vedno zvesto sledil naravo ter se navzle še tako glasnim modnim geslom odločno izogibal zabladam na stranska pota. Res je tudi mnogo nadarjenih z idealizmom iskalo nove poti za čim večji izpopolnitev umetnostnega izražanja, vendar jih je na dosti krenilo na krivna pota morda tudi iz spekulativnih namenov ter nekaj celo zato, da bi prikriili svoje premajhno znanje za težke probleme resnične umetnosti. Toda zdravi naš narod nikdar ni hotel hoditi za njimi ter je bil gluh za poveljevanje take umetnosti, ki jo drugje imenujejo zvrženec, v slabih slovenskih pa izrojenec umetnosti. Čeprav na Sternemovi razstavi ni niti slutnje kakšnega sladkobnega kiča, še manj pa vpliva kakršne koli modne umetnosti, ki vleče snobizem za seboj in izkorišča njegovo lahkovernost, vendar je na njegovi razstavi vedno več preprostih lju-

di, ker je Sternenova umetnost vedno dosledna, zdrava, živa in resnična, ki jo brez pridržka občudujejo obiskovalci vseh slojev. Prav na ta uspeh mojstra Sternena moramo biti najbolj ponosni, ker nam dokazuje, kako so nadarjeni, prirodni zvesti razstavljalci dunajske slovenske umetnostne razstave naš narod za umetnost vzgojili, da je prava umetnost postala splošna narodna zahteva ter sedaj tudi preprosti strokovnjak zna ločiti zrna od plev. In prav zato je Sternenova razstava najdostopnejša proslava štiridesetletnice prvega nastopa slovenske umetnosti pred širokim, kritičnim svetom na Dunaju. Brez razlike poklica in stanu obiskovalci hvalijo razstavljenega dela ter na njih zasledujejo jasno vidno pot umetnikovega razvoja in napredka, ki pomeni obenem štiridesetletni napredek slovenske umetnosti visoko na vrhunc evropske umetnosti. Pripominjamo samo še to, da je razstavljalce poslal na razstavo še dvoje svojih najnovejših del, ki ju je napravil s pastelom že po otvoritvi razstave, namreč zares živi pastelni portret deklica Mira in njegove sestrice Polonce, ki prav učinkovito dopolnjujeta raznosterost razstave.

Novi grobovi

† Peter Lombar. Po hudi nesreči je previden s sv. zakramenti umrl g. Peter Lombar, 19 letni sin meterja našega lista. Pokopali ga bodo v soboto, 1. julija ob 4 popoldne izpred viške cerkve na farno pokopališče. Sv. maša zadušnica bo v nedeljo, 2. julija ob 7 zjutraj v farni cerkvi na Viču.

† Ivan VonMa. V Ljubljani je umrl v 80. letu starosti gospod Ivan VonMa, železniški zvanik v pokolu. Pogreb bo v soboto 1. julija ob pol petih popoldne iz mrlišnice splošne bolnišnice na pokopališče v Stepanji vasi.

Naj rajnim sveci večna luč, vsem njunim dragim naše iskreno sožalje.

Izšla je nova knjizica
»POZNATE ŠKOFA?«
Cena 1 lra 50 cent.

Zgodovinski paberki 50. rožnika

973. leta je cesar Oton II. podelil škofiji stolici v Freisingu obširno posest na Kranjskem. Darovano ozemlje je obsegalo Sorško polje, okolico Loke, Selško dolino in večji del Poljanske doline. V smislu germanskega prava je pripadalo vse nenaseljeno ozemlje v novopridobljnih ozemljih vladarju. Ta je potem delil ozemlja med svoje prijatelje, sodelavce in vojake. Podelitev obseznega ozemlja na Sloveskem bavarški škofiji pa je v zvezi z razmerami v tedanji Nemčiji. Sredi desetega stoletja je vladal na Nemškem Oton I., ustanovitelj rimsko-nemške države, ki se mu je v zmago na Leškem polju 955. l. posrečilo ustaviti madžarske vpade v Nemčijo, pa tudi v Italijo.

Na Bavarskem in v Karantaniji je vladal vojvoda Henrik II., bratranec cesarja Otona II., naslednika Otona I. Ker je bil Henrik še nedoleten, je vodila oblast v deželi njegova mati Judita, pri čemer jo je podpiral freisingški škof Abraham. Dokler je bil živ še stari cesar Oton I., je uravnaval Abraham svojo politiko še v skladu z državo oblastjo. Po smrti Otona I. pa se je položaj naglo spremenil, mladi vojvoda Henrik se je začel obračati proti svojemu cesarskemu bratranču. Njegov pomočnik škof Abraham pa se je kljub temu sukal v bližini cesarja in ga pridobil, da je izdal zgoraj omenjeno takarodno. Medtem ko je vladar na dano radodaren način ustrezal željam bavarske vojvode in freisingškega škofa, sta ta dva pletla proti njemu zaroto. Vojvoda Henrik je skušal pridobiti na ogromnem kompleksu, ki se je širil od čeških meja do Verone ter od Lecha do Ogrske, zase kar največjo moč in veljavo. Škof Abraham mu je bil pri tej priliki močna opora. Koalicija proti cesarju je dosegla vipers s prestopom češkega vojvode Boleslava in poljskega kneza Miecoslava na bavarsko stran. Ogromna in za nemškega vladarja kaj nevarna zveza, za katero je pa končno 974. l. cesar zvedel in vojvodo prehitel. Še preden se je mogel združiti s svojimi zavezniki, je padel Henrik v cesarjeve roke. Sledila je kazen. Vojvoda je bil odstavljen in je moral s svojim glavnim pomagačem škofom Abrahamom oditi v pregnanstvo. V zvezi s tem uporom je tudi ločitev Koroske od Bavarske. Koroska postane 976. l. samostojna vojvodina. Škof Abraham ali kdo drugi izmed freisingških duhovnikov je pisec *brzišinskih spomenikov*, najstarejših zapiskov v slovenskem jeziku. Loška posest je ostala v rokah freisingške cerkve do leta 1803., naber je prešla pod oblast Habsburžanov.

1572. leta se je rodil *Rubens*, najpomembnejši belgijski slikar.

1810. leta pa Slovenec — ilirski pesnik *Stanko Vraz*.

1. malega srpana

1463. leta so Turki zavzeli bosansko mesto *Ključ* in ujeli kralja *Stefana Tomaševića*. Bosna, ki je bila dvignila po smrti arbskega carja Dušana pod sprtni vodstvom mladega *Tvrđka*, ta je združil pod svojo oblastjo tudi dele *Hrvaške* in *Srbije*, je začela v 15. stoletju naglo propadati. Njeno odporno moč je krhala zlasti verska neenotnost, ki je dajala *Madžarom* povod za ponovne vpade. Ko je bila zionljena *Srbija*, je bilo jasno, da je na vrsti *Bosna*. Kralj *Stefan Tomaš* (1443—1461) je iskal pomoči na vseh straneh, pa našel razumevanje edino pri papežu, ki je skušal dvigniti krščansko Evropo proti mohamedanskim Turkom. V tem je stari kralj umrl, sledil mu je sin *Stefan Tomažević*, ta je rotil papeža, naj mu pomaga in mu dokazuje, da se Turki ne bodo ustavili v *Bosni*, ampak bodo preko *Hrvaških* in *Slovenskih* dežel *gotovo* udarili tudi v *Italijo*. Papež je poslal v *Bosno* poslanca,

ki je *Stefana* v *Jajcu* okronal, nato pa dosegel sporazum med *Bosanci* in *Madžari*. Zanašajoč se na papeževo pomoč in na zavezanstvo z ogrskim kraljem *Matiom Korvinom* je *Stefan* odpovedal *Turkom* davke. Ti so takoj vdrli v *Bosno* in povsod zmagovali. *Trdnjava Bobovac* se jim je sama predala, pa tudi prestolnica *Jajce* je padla skoraj brez odpora. *Kralj* se je zatekel v močno utrjeni *Ključ*, toda *Turki* so se trdnjavo z vijačo polastili, *kralja* ujeli in ga usmrtili. Po padcu *Ključa* so *Turki* naglo osvojili tudi ostalo *Bosno*. To jim je bilo tem lažje, ker so imeli med tlačani mnogo tihih pristašev, katerim so objubljali, da se jim bo pod njihovo vlado dosti bolje godilo kot pod oblastjo krščanskega plemstva. Z zavzetjem *Ključa* in kraljevo smrtjo je bilo konec tudi bosanske države, ki je bila posledje *turški pašaluk*. V kratki dobi se je večina bosanskega plemstva pomohamedanila in postala najjačja opora *turški oblasti* na *Balkanu*.

1849. leta so *Francози* zavzeli *Rim* in obnovili v njem papeževo oblast, ki so jo prej *laški revolucionarji* ukinili.

Berite »SVET«

Dramsko gledališče

Sobota, 1. julija ob 18: »Kozarec vodec. Red B.
Nedelja, 2. julija ob 18: »Dona Diana. Izven. Cena od 25 lir navzdol.

Operno gledališče

Sobota, 1. julija ob 18: »Baletni večer. Red Sobota.
Nedelja, 2. julija ob 17: »Madame Butterfly. Izven. Cena od 40 lir navzdol.

Oddeljuška skupina »Jadransko primorje« RADIO LJUBLJANA

Dnevni spored za 1. julij:
7 Poročila v nemščini — 7.10 Jutranji pozdrav, vmes 7.30 Poročila v slovensčini — 9 Poročila v nem. — 12 Opold. koncert 12.30 Poročila v nem. in slov. in napoved dnevnega sporeda — 12.45 Veseli zvoki za premor — 14 Poročila v nemščini — 14.10 Vaška godba in Poldka Zupan, sopran — 17 Poročila v nemščini in slovensčini — 17.15 Drobni napavi — 18.30 Športni pregled — 18.45 minut za deželo: inž. Janežič Fran: Boj rastlinskim škodljivcem — 19.45 Predavanja, govori *Hans Fritzsche* — 20 Poročila v nemščini — 20.15 Halo, kako bi bilo, če bi šli po sredo! — 22 Poročila v nemščini in napoved sporeda za naslednji dan — 22.15 Igramo za ples — 23 Iz drž. sporeda.

Bolniška nakazila za mesec julij

Bolnikom, ki so po predloženih zdravniških spričevilih upravičeni dobivati posebne dodatke racioniranih živil, bo bolniški odsek mest. preskrbovalnega urada delil bolniška nakazila za mesec julij vsako dopoldne od 8. do 11.45 samo v priložju *Turjskega palača* pri *Križankah*, *Gopkova ulica 15*, po naslednjem razporedu:
Od 1. do 7. julija samo bolnikom, ki imajo pravico tudi za meso, tako da pridejo na vrsto v soboto, 1. julija bolniki z začetnicami priimka A do E, v ponedeljek, 3. julija, bolniki z začetnicami F do J, v torek, 4. julija, bolniki z začetnicami K in L, v sredo, 5. julija, z začetnicami M do P, v četrtek, 6. julija, z začetnicami R do T in v petek, 7. julija, bolniki z začetnicami U do Z.

Od 8. do 17. julija drugim bolnikom, tako da pridejo na vrsto v soboto, 8. julija, bolniki z začetnicami priimka A do C, v ponedeljek, 10. julija, z začetnicami D do G, v torek, 11. julija, z začetnicami H do J, v sredo, 12. julija, z začetnicami K in L, v četrtek, 13. julija, z začetnicami M do O, v petek, 14. julija, z začetnicami P do S, v soboto, 15. julija, z začetnicami S do U in v ponedeljek, 17. julija, z začetnicami V do Z.

Od 18. do 26. julija bo bolniški odsek delil nakazila za sladkor za dojenčke in bolnike, toda le na podlagi predloženih zdravniških spričeval, tako da pridejo na vrsto v torek, 18. julija, bolniki z začetnicami priimka A do C, v sredo, dne 19. julija, z začetnicami D do H, v četrtek, 20. julija, z začetnicami I do K, v petek, 21. julija, z začetnicami L do N, v soboto, 22. julija, z začetnicami O in P, v ponedeljek, 24. julija, z začetnicami R in S, v torek, 25. julija, z začetnicami S do U in v sredo, 26. julija, bolniki z začetnicami V do Z.

Zdravstveni zavodi, ki so upravičeni dobivati posebne dodatke za strožniško

Za današnji dan

Koledar
Sobota, 1. malega srpana: Jezusova Rožna Kri; Oliver, škof; Teodorik, spozn.
Nedelja, 2. malega srpana: 5. pobitostna; Marijin obisk; Proces in Martinjan, mučenca.

Dramsko gledališče

»Kozarec vodec. Ob 18. Red B.

Operno gledališče

Baletni večer. Ob 18. Red Sobota.

Kino Matica

»Šrnelc ob 16 in 19.

Kino Union

»Kmečka pravda« ob 17 in 19.15.

Kino Sloga

»Moja hči na Dunaju« ob 16 in 19.

Lekarniška služba

Nočne službe imajo lekarni: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9; dr. Ramor, Miklošičeva cesta 26; mr. Murmayer, Sv. Petra cesta 78.

Zdravniška služba

Nedeljsko zdravniško službo opravljajo od sobote od 20 zvečer do ponedeljka do 8 zjutraj mestni višji zdravstveni svetnik dr. Misa Franta, Ljubljana, Poljanska cesta 15, telefon 32-84.

Cerkveno prošenje na Rožniku

V nedeljo, 2. julija, na praznik *Marijinega obznanja* bo v rožniški cerkvi slovesno priznanje cerkvenega prošenja (žegnanje). Ta dan bodo ilhe maše ob 7 in 8 bo tudi kratka pridiga.

Slavstvena služba božja pa bo ob 9 s pridigo in slovesno asistirano mašo. Pri tem svečanem opravilu bo prepeval *Saltnerjev zbor* pod vodstvom opernega dirigenta G. Neftaja, sledeče skladbe:

— Premir: O Marija, ti pomagaj nam! — P. Hugolin: Miša Seraphica. — Fokter: Ave Maria. — Mav: V zakramentu. — Premir: Marija, dobrotno nam ohrani dom in rod.

Popoldne ob 5 bo kratka pridiga in slovesne pete litanije *Mater božje* z ljudskim petjem. Celo osmino bo vsako jutro orglana maša z ljudskim petjem ob 7. Na praznik in v osmini bo prilika za sv. spoved.

TEL. KINO »SLOGA« 27-40

Ema najboljših »moseerjanskih« pastolovčnin, veriga nesporazumov in znamenaj, veseloigra za vse, ki se radi od arca nasmejajo, v filmu

»Moja hči na Dunaju«

Hans Moser, Dorit Kreysler, Charlott Daudert, Hans Olden, Hedwig Bleibtreu, Elfriede Datzig.
Predstave ob delavnikih ob 16 in 19, v nedeljo ob 15 in 19.

TEL. KINO »MATICA« 22-41

Največji slager sezonal Zgodba o nastanku »šrnelc kvarteta«, poln najslajnejših popevk in humorja.

»Šrnelc«

Hans Moser, Paul Hörbiger, Marte Haroll, Hans Holt.
Predstave ob 16 in 19.

TEL. KINO »UNION« 22-21

Ludvig Ganghofer je brez dvoma nam najbližji nemški pisatelj. Zato so tudi vsa njegova filmska prikazana romanična dela doživela pri nas velik uspeh. Sedaj bosta imeli priliko videti njegov roman

»Kmečka pravda«

Glavni igralci: Elfriede Datzig, Paul Richter, Fritz Kampers itd.
Predstave ob 17 in 19.15.

Drobne novice

Za kongregacijo gospodov in meščanov pri sv. Jožefu bo sv. maša v nedeljo, 2. julija ob 8 na Rožniku.

Ob priliki obletnice smrti nepozabnega Bečaj Antona bo sv. maša zadušnica 4. julija ob 7 v cerkvi Sveta Jezusovega. Vabimo vse sorodnike in znance.

I. sklepna javna produkcija glasbene šole »Sloga« bo v ponedeljek, 3. julija, ob 18 v šolski glasbeni dvorani. Nastopijo gojenec klavirja, gosli, kitare in solopetja.

Družina Mole, Zelnarska 7, je darovala Vincencijevi konferenci v Trnovem 100 lir v počastitev spomina t. ge. Ane Wessnerjeve in t. Franca Ferderberja. Vincencijeva konferenca se lepo zahvaljuje.

Važno za vsakogar sedaj in v bodoče je znanje strojepljanja! Novi tečaj — dnevi in večeraj — pričinja 1. 3. in 4. julija. — Praktično znanje potrebno v vsakem zasebnem ali javnem poklicu. — Specialni tečaj tudi za stenografijo, knjigovodstvo itd. — Informacije, prospekti: Trgovsko učilišče »Christofov učni zavod«, Domobranska 15.

Za dijake inje in absolvente inje srednjih in strokovnih šol pričinja 1. 3. in 4. julija posebni počitniški tečaj strojepljanja. Pouk bo dopoldne, popoldne ali zvečer po želji in izbiri obiskovalcev. Lahka desetprstna metoda, moderna strojepljanca. Tečaj so eno, dva, ali trimesečni. — Učni na zmerza, vpisovanje dnevno. — Specialni tečaj tudi za stenografijo, knjigovodstvo itd. — Praktično znanje, vsakomur koristno. — Informacije, prospekti: Trgovsko učilišče »Christofov učni zavod«, Domobranska 15.

Mladinski in šolski zbor Glasbene Matice bosta nastopila na javni produkciji v ponedeljek, dne 3. julija, ob pol 6 v veliki filharmonični dvorani pod vodstvom ravnatelja Mirka Poliča. Na sporedu je vrsta mladinskih zborov ter mešanich zborov iz naše literature, kakor tudi trije odlomki iz Dvořakove balade »Mrtvaški ženini«. Kot solista nastopita pri tem Dvořakovem delu sopranistka Senegačnikova in baritonist Smrkolj, oba iz šole ge. Wistinghausnove.

Obvestila Prehranjevalnega zavoda v Ljubljani

Delitev racioniranih živil za mesec julij

V mesecu juliju bodo delili trgovci v mestu Ljubljani svojim stalnim odjemalcem racionirana živila po naslednjih določilih:

1. Na osnovno živilsko nakaznico, ki jo je izdal Mestni preskrbovalni urad v Ljubljani:
 - dnevno po 225 g kruha na odrezke za kruh; otrošniki, ki nabavljajo namesto kruha moko, bodo prejeli:
 - na 21 dnevni odrezkov po 185 g enotne moke (skupno 3.995 kg); na 5 dnevni odrezkov po 186 g ržene moke (skupno 9.330 kg); na 5 dnevni odrezkov po 337,5 g koruzne moke (skupno 1.687 kg); obenem z moko bodo prejeli tudi 31 g kvasa (ne posamezni odrezek odpade po 1,1 g kvasa). Na odrezke, na katere je nabavljen kruh, otrošniku ne pritiše kvas. — Pri nakupu moke na delno že izrabljeno nakaznico velja razmerje: na 4 odrezke enotna, na 1 odrezek ržena in na 1 odrezek koruzna moka.

2. Nadleje mesečno:
 - 400 g testena (po 100 g na odrezek 1. 2. 3 in 4) ter
 - 200 g riža (po 100 g na odrezek 5 in 6).
5. Na dodatno živilsko nakaznico za delavce pri najtežjih delih (N. T. D.): dnevno po 350 g kruha. Pri nakupu moke namesto kruha prejme upravičenec:
 - na 21 dnevni odrezkov po 289,3 g enotne moke (skupno 6.675 kg); na 5 dnevni odrezkov po 289,3 g ržene moke (skupno 1.446 kg); na 5 dnevni odrezkov po 325 g koruzne moke (skupno 2.625 kg); obenem z moko prejmejo tudi 53 g kvasa (na dnevni odrezek odpade po 1,7 g kvasa).
- Nadleje mesečno:
 - 400 g testena (po 100 g na odrezek 1. 2. 3 in 4) ter
 - 200 g riža (po 100 g na odrezek 5 in 6).

Delitev dodatnega obroka maščob ter morebitnih drugih živil na dodatni nakaznici T. D. in N. T. D. bo pravočasno objavljena v časnikih.

6. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. a. (za otroke do 3 let, veljavno od 1. 5. 1944): 500 g sladkorja na odrezek »A — 7«. 7. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. h. (za otroke od 3—9 let), veljavno od 1. 5. 1944: morebitna delitev živil bo pravočasno objavljena v časnikih.

8. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. c. (za mladino od 9—18 let), veljavno od 1. 5. 1944:

- na odrezek se — 51: 8.67 kg enotne moke, 0.206 kg ržene moke, 0.375 kg koruzne moke in 8 g kvasa.

9. Na dodatno živilsko nakaznico za kruh za bolnike:

- dnevno 100 g kruha; pri nakupu moke namesto kruha prejmejo upravičenci:
 - na 21 dnevni odrezkov po 82,6 g enotne moke (skupno 1.734 kg); na 5 dnevni odrezkov po 82,6 g ržene moke (skupno 0.413 kg); na 5 dnevni odrezkov po 150 g koruzne moke (skupno 0.750 kg); obenem z moko prejmejo tudi 15 g kvasa (na dnevni odrezek odpade po 0,5 g kvasa).

10. Na dodatno živilsko nakaznico za meso za bolnike:

- dnevno po 50 g mesa pri določenih mesarjih.

11. Na družinsko nakaznico »A«:

- 5 škatlic vžigalce na odrezek »A — 1«. 12. Na družinsko nakaznico »B«:
 - 10 škatlic vžigalce na odrezek »B — 1«. 13. Na družinsko nakaznico »C«:
 - 15 škatlic vžigalce na odrezek »C — 1«. 14. Na bolniška nakazila, izdana od Mestnega preskrbovalnega urada v Ljubljani, lahko izdajajo trgovci vsa nakazana živila, razen trdih maščob. Delitev trdih maščob bo objavljena posebej v časnikih.

Za otrošnike, ki prejmejo živilske nakaznice v občinah *Ječica*, *Polje*, *Rudnik* in *Dobrunje* veljajo v vsemu zgoraj določila, razen točk 9 (dodatna nakaznica za kruh za bolnike) in 10 (dodatna nakaznica za meso za bolnike). Osnovna živilska nakaznica za to občino je enaka ljubljanski, samo da so še vse odrezke pretanjene vodoravne črte blede oranžne barve. Nakup živil pri ljubljanskih trgovcih ali pekli s temi nakaznicami ni mogoč.

Ostalim preskrbovalnim uradom v pokrajini bo objavljena delitev racioniranih živil in vžigalce s posebnim okrožnico.

Delitev bonbonov za mladino do 18 leta

Od 3 do 15. t. m. prejmejo otrošniki na dodatno živilsko nakaznico Do. M. a., Do. M. b. in Do. M. c., veljavne od 1. 5. 1944 izdane od Mestnega preskrbovalnega urada v Ljubljani, po 200 g bonbonov na odrezek »B abec pri slednjih trdkah:

- Sumi (Gradišče), Mimosa in Stine, (Dunajska cesta), Jeras in Bonbon, (Miklošičeva cesta) ter Vavpetič, (Celovška cesta).

Zbrane odrezke na predložitju navedena trdka 17. t. m. nalepljene in opremljene s seznanom v dvojniku kot oblačno Meetnemu preskrbovalnemu uradu v palači Bata.

Podrobni spored v knjigarni Glasb. Matice. Janko Minkar se prav priročno zahvaljuje vsem, ki so mu k njegovi sedemdesetletnici čestitali.

Od 1. julija dalje je cena vsake posamezne knjizice 1 lra 50 cent. Doročina ostane neizpremenjena: 12 lir. — Uprava »Knjižice«, Rakovnik.

Sedma in zadnja sklepna produkcija Glasbene akademije se bo vršila v torek, 4. julija, ob 18 v veliki filharmonični dvorani. Na sporedu sta poleg drugih skladb tudi godalni trio prof. L. M. Škerjanca in slovitca C. Franckova violinska sonata. Izvajali jih bodo učenci iz šole za komorno glasbo, ki je vodi prof. J. Šlais. Sporedi bodo naprodaj v Matični knjigarni po 6 in 3 lire.

Tečaj za popravne izpite. Z julijem računmo pripravljati dijake inje za popravne izpite. Poučujeta profesorji. Honorar zmeren. Prijave dnevno od 8 do 12 in od 14 do 16: Instrukcije — Novi trg 5.

Opozorilo. Da bo oddih na vrg ali v naravi še bolj prijeten, ali pomagamo s lepo godbo. Nove pišče s modernimi slagorji in gramofoni pa izposoja proti mali odkodnini; trdka »Everest« v Proserovni ulici 44.

V počastitev spomina blagopokojnega ravnatelja Obšinske hranilnice, ge. Josipa Verbiča je darovala Kmetiska posojilnica na Vrhniki namesto venca na grob znesek 200 lir za občinske reveže vrhniške občine in Posojilnica v Logatcu 500 lir. V isti namen je poslala rodbina g. mr. Slavka Hočevarja iz Ljubljane znesek 250 lir. — Uprava občine Vrhnika se darovalcem iskreno zahvaljuje tudi v imenu dopiranih.

Nedeljsko zdravniško službo opravljajo od sobote od 20 zvečer do ponedeljka do 8 zjutraj mestni višji zdravstveni svetnik dr. Misa Franta, Ljubljana, Poljanska c. 15, telefon 32-84.

Zgubila sem usnjeno, modro denarnico 30. junija dopoldne od Franciškanske do zaključna pod gradom. Pošten najditelj, naj jo odda v upravi »Slovenca«.

Poizvedovanja

Nadleje mesečno:

- 400 g testena (po 100 g na odrezek 1. 2. 3 in 4) ter
- 200 g riža (po 100 g na odrezek 5 in 6).

Delitev dodatnega obroka maščob ter morebitnih drugih živil na dodatni nakaznici T. D. in N. T. D. bo pravočasno objavljena v časnikih.

6. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. a. (za otroke do 3 let, veljavno od 1. 5. 1944): 500 g sladkorja na odrezek »A — 7«. 7. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. h. (za otroke od 3—9 let), veljavno od 1. 5. 1944: morebitna delitev živil bo pravočasno objavljena v časnikih.

8. Na dodatno živilsko nakaznico Do. M. c. (za mladino od 9—1

Kaj je novega pri naših sosedih?

S Spodnje Stajerskega

Lep pogreb so pred nedavnim priridili na pokopališču v Pobrežju pri Mariboru padlemu brambovcu Francu Majencu, ki je padel v boju s tujimi tolvaji. Na zadnji poti so padlega pospremlili brambovci, brambovska godba in mnogi Maribortani.

Z železnim križcem druge stopnje so bili odlikovani Spodnještajerci: vojak Friderik Schrupf iz mariborske okolice, desetar Franc Sitter iz ptujskega okrožja ter desetar Jožef Kolarič iz Jarneine.

Dan glasbe v Trbovljah je priridila te dni okrožna glasbena oia. Na ta dan je trboveljska glasbena šola imela svoj 41. javni nastop in 8 simfonični koncert, kar najlepše dokazuje, kako uspešno ta zavod deluje.

Nesreča. 24 letni krojaški pomočnik Štefan Mihajlovič iz Maribora si je pri nogometu poškodoval glavo. — 36-letni Ludvik Čurčič je padel z odra in si poškodoval levo nogo. — 21-letna Amalija Slamc iz Maribora si je poškodovala pri snalženju oken levico. — 38-letni Ljudmil Roy iz Trate pri občini Veliki je poškodovala nogo krava, ko jo je brenila.

Iz Hrvaške

Visoko odlikovanje šefa civilne uprave v Sarajevu. Šef hrvatske civilne uprave v Sarajevu, hrvatski državni minister inž. Ivica Frković, je dobil od Führerja zaslužni križec nemškega orla z zvezdama in meči v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil v skupni borbi proti istemu neprijatelju.

Zaprisega liškega prostovoljskega bataljona. V Zagrebu je bil te dni zaprisežen 35. liški prostovoljski bataljon Udina-Lovinac. Bataljon je sestavljen iz samih prostovoljskih borcev proti komunistom. Pri zaprisegi bataljona je bil navzoč tudi PoglavlNIK NDH.

Nov policijski ravnatelj v Zagrebu. Za novega policijskega ravnatelja v Zagrebu je imenovan Perović, doosedanji županjski policijski predstojnik v Osijeku.

Zvišanje radijskih pristojbin na Hrvatskem. Hrvatska poštna uprava je podojčila vse doslej veljavne radijske pristojbine v NDH.

»Divji kostanj«. Pod tem naslovom je izdala svojo prvo zbirko pesmi mlada hrvatska liričarka Vlasta Uršič. Pesmi so pisane v kajkavskem narečju.

Iz Trsta

Trst zopet bombardiran. Uradno poročajo: V noči od 26. na 27. junij je bil Trst zopet cilj sovražnih strahovalnih bombardiranj. Na področje mesta je bilo vrženih veliko število bomb. Zopet je bilo porušeni več hiš, prvi vrsti v delavskih četrtih. Obžalovati je več mrtvih in ranjenih.

Poostrene kazni za zanikno zatemititev. Prestopki proti predpisom o zatemititvi so se do sedaj kaznovali z denarnimi globami in zaporom. Po novem prefektovem odloku se bo v bodoče tozadevne grešnike povrh vsega kaznovalo z ukinitvijo električne luči. Hišam, v katerih se bo v bodoče ugotovila nemarna zatemititev, se bo odtegnila električna luč za 10 dni, pri ponovnem prestopku za 30 dni, v težkih primerih za nedoločen čas.

Toplo priznanje duhovščini. Dne 11. junija je tržaški škof po radiju pozval vso javnost, naj prisikoi na pomoč bombardiranim nesrečnikom. Njegov prisrčen poziv je imel uspeh. Cerkev je lahko takoj pričela z dobrodelno pomočjo pri revcih, ki so izgubili vse.

Za vsak večji kraj iščemo nakupovalce in prevzemalce. One, ki berejo oglas, prosimo, da opozore potrebu na možnost zasluzka. Na zahtevo pošljemo nakupni cenik.

Na dan letalskega napada je duhovščina — svetna in redovna — posvetila svoje moči tolažbi in duhovni pomoči. Še preden je bil alarm ukinjen, so prihitali duhovniki med ruševine in skrbeli za zadnjo pomoč umirajočim in težko ranjenim, drugi so pa v bolnišnicah vršili duhovno in karitativno službo. Od 11. junija se je začelo delo ljubezni za družine bombardiranih. Civilne oblasti so pokrenile nujno potrebne velike pomožne akcije. Cerkev je pa s sredstvi, ki so se stekala z dneva v dan, započela svoje materijsko delo ljubezni in usmiljenja. — Tako piše tržaški »Piccolo« od 24. junija in poziva občinstvo, naj še nadalje prispeva za škofijsko dobrodelno akcijo, da bo duhovščina lahko vršila svojo vzvišeno nalogo in lajšala gorje!

Hišna vrata morajo biti odprta. Med alarmom, najsi bo podneli ali ponoči, morajo biti vsa hišna vrata odklenjena, da se morejo tisti, ki ne dosepejo pravčasno do zaklonišča, zateči v privatna hišna zaklonišča.

Protiletalska hišna straža. Deželni urad za protiletalsko varnost na Reki je izdal odredbo, po kateri se morajo takoj določiti in izuriti hišne protiletalske straže. Poziv v protiletalsko varnostno službo je za vsakogar obvezen.

Utopljenka v morju. V malem zalivu pri Lovrani v bližini Opatije so našli v morju utopljenko, ki je imela več ran. Po točnih poizvedbah se je dogajalo, da je nesrečnica že dlje časa kazala znake duševne zmedenosti; pri padcu v morje se je ramila in utonila.

Prometne nesreče. Na Trgu Svobode je avto podrl 15-letni Ginevro Ceresani, stanujočo v Valentinijevi ulici 16. Potočka se je po nogah, tako da je morala iskati pomoči v bolnišnici. — V ulici Battisti se je avto zaletel v tramvaj, ki je prihajal od Sv. Ivana. Vozač v tramvaju je zavrl, vendar pa je bil sunek tako močan, da je tramvaj iztiril in se zadel ob tovorni avtomobil. Ljudje na tramvaju so se sicer prestrašili, vendar pa se ni zgodilo nikomur nič hudega. Vozaču je zašla noga med motor in sedež, da si jo je poškodoval in so ga morali odpeljati v bolnišnico.

Iz Gorice

Brezvestnost verišnikov

»Adria-Zeitung« od 22. junija prinaša podatke, ki jih je dal njenemu dopisniku predstojnik gospodarske policije pri višem SS policijskem vodji. Dolge kolone števil, ki jih je dopisnik videl, pričajo o velikih uspehih, ki jih je imela gospodarska policija v borbi proti zločinskim kršiteljem prehranjevalnih predpisov. Obupno dolgi sezname imen iz vseh slobo in vseh poklicev zgovorno dokazujejo, kako se mnogo ljudi brezbrizno in brezvestno ne menj za bridkosti časa in za uradne predpise, ter hoče zaslužiti na račun grozne vojne.

Naj navedemo par kričehih primerov! Gre za trgovsko družbo, ki razdeljuje meso. Kontrola zaloge izkaže porazen primanjkljaj. Izgovor odgovornih gospodov, da tehtnica ni pravilna in da so se mesne zaloge posušile, je bilo lahko točno zavrniti. Pravi vzrok primanjkljaja je izviral iz nedopustno visokih dobav, ki so jih na podlagi potrjenih listin imeli nekateri konsumenti. Narasel je na 55.000 kilogramov mesa. Proti 10 vodilnim osebam je bila vložena sodniška ovadba, ki naj razisti, kam je meso izginilo.

Komisar neke občine v videmski pokrajini je imel zelo skromno nakazilo olja. Prava zagonetka, kako je lahko redno porabljal velike množine olja zase in ga prodajal tudi pod roko. 117 litrov olja so pa zaplenili še v njegovem stanovanju.

Primer dr. Cereani. Pod pretvezo, da dela po naročilu neke družbe, je naročil 13.000 vreče iz jute. Dosegel je, da so mu bile vreče po predpisani cenil 16 lir kos dobavljene. Dokazalo pa se je, da je hotel vreče po 85 lir kos prodati na črni borzi. K sreči ga je prehitela gospodarska policija in vreče zaplenila.

Vodja nekega prehranjevalnega urada v videmski pokrajini in njegovih šest nastavlencev so v enem mesecu 6000 odrezkov od živilskih izkaznic, potem ko so jih že odraitali, znova izdali. Da bi si z njimi priisleparili živila. Proti njim in šestim pekom, ki so jim pomagali pri skrivanju blaga, je bilo uvedeno sodno postopanje.

Uredite zaklonišča

Vse dragoceneje predmete, odvišno obleko in predmete, ki jih je težko namoestiti, pa se jih stalno ne rabi, ni hraititi na enem mestu, temveč naj se jih razdeli pri sorodnikih in znanih: tako vam bo v slučaju porušenja vaše stavbe ostalo nekaj opreme ohranjene.

Kakšno železno rezervo najnujnejših potrebščin pripravimo za zaklonišče? Poleg pribora, krožnika za juho in posode za piti, naj ima vsaka oseba stalno pripravljeno: zavojček prepečenca, nekaj keksov, škatlo kondenziranega mleka in nekaj sladkorjev, poleg tega steklenico mineralne vode ali pa steklenico s svežo vodo, ki pa jo je seveda dnevno menjati. Če imamo še nekaj ovenih kosmičev, napravimo z vodo, mlekom in sladkorjem hitro dobro okrepčilo.

Ne naslanjajte se na zunanjo steno zaklonišča med napadom, ker povzroča zračni pritisk na tej steni tresljuje.

V vsakem zaklonišču mora biti tudi hišna lekarna. Navodila za sestavo te lekarne, kakor tudi potrebne recepte dobite na mestnem fizikatu. Vsaka zdravstvena pomočnica hišne zaštite pa naj ima še svojo ročno torbico za prvo pomoč.

Tudi v zaklonišču mora biti večja posoda za vodo, in to ne le za pitno, temveč tudi, da se moremo omočiti, čim bi zaradi sosednjih požarov nastala v zaklonišču huda vročina ali bi se morali skozi od požara razžarjeno okolico rešiti na prosto. V tem primeru se ogrnemo s plaščem ali odejo, ki smo ju v vodi močno zmočili.

Okenske odprtine v zaklonišču je brezpogojno zavarovati. Zlasti močno morajo biti zavarovane vertikalne odprtine, kjer je učinek zračnega pritiska najmočnejši. Najuspešnejše je zavarovanje z betonskimi segmenti, kakršne je n. pr. videti v Križevniški ulici.

Človeku v vsakdanjem življenju zelo potrebni.

Zanimanje za lahko atletiko in igre z žogo je pri naši srednješkolski mladini precejšnje. Počitniški lahkoatletski tečaj ima namen dijakom nuditi osnovne pojme o tehniki in načinu treniranja posameznih lahkoatletskih panog, obenem pa jih navajati na sistematično splošno telesno vzgojo, na kar so doslej športni klubi polagali mnogo premalo pažnje. Učni načrt je pripravljen tako, da bo nudil dijakom podlago za bodoče udejstvovanje na športnem področju. Prav posebna pažnja se bo tudi polagala na pravo športno vzgojo po olimpijskih načelih.

Udeleženci lahkoatletskega tečaja bodo dvakrat tedensko, ob sredo in petkih popoldne vežbali na Stadionu, ob ponedeljkih dopoldne pa bodo imeli plavalno uro na kopališču »Ilirije«.

Tečaj prične v sredo, 5. julija, ob 17 na Stadionu.

Počitniški tečaji za dijakinje

Športni referent pokrajinske uprave prireja tečaj posebne tečaje za dijakinje:

A) Lahkoatletski tečaj za višješolke se bo vršil ob torkih in četrtkih popoldne ob 16.30 na igrišču v Tivoliju, plavanje v soboto dopoldne od 9 do 11 v kopališču »Ilirije«.

B) Tečaj za plavanje za višješolke in nižješolke bo ob torkih in četrtkih dopoldne od 9 do 11 v kopališču »Ilirije«, razen tega morajo obiskovati vse udeleženke vedno telovadbo v Tivoliju.

C) Tečaj za telovadne plesne korake bo ob istem času in na istih prostorih kakor tečaj A).

Vsi tečajni začne v torek, 4. julija. Prijavljene dijakinje naj hodo četrt ure pred začetkom pred kopališčem »Ilirije«, oz. na igrišču v Tivoliju.

Prvenstvo Ljubljane v odbojki

ZSK Hermes bo priridil v nedeljo, dne 2. julija, s pričetkom ob 8 zjutraj prvenstvo Ljubljane v odbojki. Tega prvenstva se bo udeležilo 8 najboljših ljubljanskih moštev. Tekmovanje bo zelo zanimivo, saj bo videli na delu najboljšega igralca iz Ljubljane, Šikarje, Mladikarje in druge kaveljne. — V tekmovanju šestih ekip bodo nastopile Hermežanke in moštvo športnih učiteljc. — Tekmovanje prične ob 8 na Hermesovem stadionu. Vstopnina 5 lir (sedeži) in 3 lire (stojača).

Sport

Ljubljana : Hermes 3 : 2

Po tednu dni počitka na zelenem polju sta se večerj na lepem stadionu v Šiški pomerili spet enajstorici Hermesa in Ljubljane. Tekma naj bi imela namen, pokazati domači športni publikli, da so zadnje doseženi rezultati Ljubljane proti Hermesu le previsoki in da je Hermes močnejše moštvo kot pa so povedali nedavni rezultati. Teza namena pa večerjajna tekma ni dosegla, čeprav bi se moglo po rezultatu sodeč to eklepati.

Ljubljana je bila v vseh linijah, morda le z izjemo vratarja, boljša in le slabši igri obeh ljubljanskih kril se ima Hermes zahvaliti, da ni bil izkupiček za Ljubljano večji. V napadalnem kvintetu se daleč ni šlo vse tako kot bi moralo iti. Zadovoljila sta le Hacler in Pepček, prvi kot prodorne, drugi kot smiselni graditelji napadalnih akcij. Kot rečeno sta bili obe krili slabi, grešili sta v najosnovnejših temeljih, kako mora sploh krilo igrati. Leva zveza greši predvsem čestokrat zaradi tega, ker »nima desne noge«. Pomočniška linija je dobro podpirala napad, le premnogokrat se je zmotala v nepotrebno igrančkanje, česar naj se v bodoče odvadi. Tako dobra krilaka vrsta ne igra! Slaba sta bila oba branilca, katerima je potrebna hitrost. Za bodoče tečaje tekme bo treba v njune noge več hitrosti in več odločnosti. Vrtar je dal povprečno igro.

Hermežani niso pokazali skoraž nobene vigranosti. Poedinci so se breznačrtno pojali za žogo. Škoda nekaterih prav dobrih moči, ki v enajstorici hermežanskega moštva od nedelje do nedelje zapravljajo svoje moči, ko bi se moglo moštvo z vestnim in smotrim treningom dokopati do solidnega znanja in tega, da bi bil Hermes kos tudi močnejšim moštvom. V napadu se je tokrat izkazal novinec Stadler, ki je zabil oha gola za domače. V napadu pa je bilo v ostalem precej »plavanja«, kar velja predvsem tudi za obrambni par. Najboljšega moža je dal vrtar, ki je ubranil nekaj težkih žog. Oba

Sočaja v krilski vrsti sta se trudila, da bi obe liniji povežala, pri čemer pa sta imela le malo uspeha.

Na splošno se lahko reče, da doseženi rezultat odgovarja poteku igre. Igralcem obeh moštev pa polagamo za bodoče tekme na srce, naj manj govore in dirirajo po igrišču, manj oporekajo sodnikovim odločitvam. Večerjaj je od časa do časa kazalo, kot da smo na sejmju in barantamo za sodnikove odločitve. Drugič več dela pa manj govorjenja! Tekmo je sodil g. Makovec, gledalec pa je bilo okrog tri sto ali morda nekaj več.

V predtekmi je juniorsko moštvo Ljubljane odpravilo juniorske Hermesa 5 : 6. Tekmo je sodil g. Dolinar.

Posebni počitniški tečaji za dijake

V okviru počitniških telesno-vzgojnih tečajev, ki jih prireja športni referat pri pokrajinski upravi za dijake višješolce, se bo vršil tudi tečaj za lahko atletiko in igre z žogo.

Teki, meti in skoki so načini preizkušanja telesne moči in spretnosti pri vseh narodih sveta, tudi pri najbolj primitivnih. Teki, meti in skoki so tvorili glavni del tekmovalnja starih grških olimpijskih iger in lahka atletika (pod to besedo razumemo športno udejstvovanje v tekih, metih in skokih) tvori glavni del programa tudi pri modernih olimpijskih igrab. Umetniki - kiparji so mnenja, da je harmonično najlepše razvite mišičevje pri lahkoatletu - desetoborcu, ki goji teke, mete in skoke, iz česar lahko sklepamo, da je ta način športnega udejstvovanja za doraščajočo mladino najbolj primeren.

Igre z žogo — zlasti rokomet, košarka in odbojka — so najboljšo dopolnilo lahkoatletskemu treningu. Igre z žogo večajo spretnost in dvigajo prisotnost duha, obenem izdatno zaposle vse mišičevje in notranje organe, navajajo pa tudi k čutni skupnosti in borbenosti, dva lastnosti, ki sta mlademu

eobo, toda sobo, ki je na njenih vratih bilo napisano »Pisarna starešincev, se je pokazalo, da je bil prav domneval. Bila je Mina, ki mu je podala roko, oblečeno v lepo rokavico.

»Upam, da nimate nič proti temu, da vam čestitam zaradi vaše igre danes popoldne, gospod Hofer,« je rekla.

»Nasprotno! Mislim, da je zelo prijazno od vas, gospodičana!«

Antonov glas ni bil nič kaj trden.

»In vi boste ostali del svojih igrali pri nas?« Mina ni mogla v svojih besedah prikriti neke zaskrbljenosti.

»Ako sem dovolj dober — bom!«

»Gospod Hofer je podpisal profesionalne obrazce, gospodičana, je pripomnil starašina kluba. »Povedal sem mu, da dandanes ni za igralca nobena erotota, če je plačan — in on soglašja z mojim naziranjem.«

»Resnica je, gospodičana,« je rekel Anton v fantovskem zaupanju, ki je bilo dekletu jako všeč. »Denar kaj lahko porabim. Sem v zelo slabih razmerah — seveda ne po lastni krivdi. Mimogrede rečeno,« in rečnica mu je zalila obraz — »sgolovo ete čitali oni dan tišto podlo poročilo v časniku, ne li?«

»O tem nočem sedaj govoriti,« je odvrnilo dekletu, očka pa je v želji, da bi premostil neroden trenutek, porinil pred mladega nogometnega papir in z debelim prstom pokazal, kje se naj podpiše.

Cez trenutek pozneje je bil Anton načelkal svoj podpis in se s tem zavezal, da do konca sezone igra za nogometni klub »Stettinska Zogac.«

»To je torej v redu!« je rekla Mina. »Sedaj pa, gospod Hofer, vas lahko povabim v svoj avto. Namenjena sem v mesto.«

»Zelo ste prijazni, toda... veste, izza minulega tedna pravijo, da sem nekam razpilt človek. To —«

»Ponudila sem vam prostor v svojem avtu, gospod Hofer!« mu je odločno seglo dekletu v besedo. »Imam navado, da sama presojam človeka.«

Odšla je k vratom, ki jih je Anton odprl.

Igralci »Zogec« so radovedno gledali za dvojico, ko je šla Mina naprej do svojega avta. Toda v največji meri je to očitno zanimalo Jakoba Brucka. Stal je pisano gledajoč, ob svojem avtu, dragocenem Daimlerju, in očividno čakal Mino. Brž ko je zagledal dekletu, je stopil naprej, da bi jo prestrelel.

»Gospodičana,« je pričel, a dekletu se je zaničljivo kretno zavrnila, rekčoč:

»Prositi vas moram, da me ne pomlžujete dalje, gospod Bruck.«

»Niste preveč laskavi,« se je zarežal. »Vseeno mi dovolite, da vam čestitam, ker ete si za znanca izbrali človeka, čigar oče je umrl kot igrač brez beliča in ki ga je v malo dneh, ko je prišel v to me-

MALI OGLASI

Službe dobe
KROJ. POMOČNIKA za splošna dela, sprejem takoj. — Modni salon Slapar, Smartina, ska ulica 8. (b)

Razno
SENO večno množino, kupim. Zaloška 113. (k)
OPOZORILO! Da bo odlič na vrhu ali v naravi še bolj prijeten, si pomagamo s lepo godbo. — Nove plošče s modernim šlagerji in vramofoni (sposoba Pisti mal odškodnina) v d k a »EVEREST« v Pester-novi ulici 44. (g)

Poizvedbe
IZGUBIL SEM poročni prstan na poti Lipečeva ulica, Ambrožev trg, mimo Marjanišča, Domobranska cesta. Prosim pošteno. Če najditelja, da mi ga vrne proti nagradi v upravi »Slovenec« ulica 8. (b)

Prodamo
PEGE IN LISAJ vam zanesljivo odstrani »ALBA« krema DROGERIJA KANC, Zidovska ulica 1. (f)
PREKLE za filoz in paradižnik dobite pri Gospodarski zvezi, Maistrova 10. (l)
BLAGO drap, rišasto, za moške obleke ali damski kostum, za menjam za veliko serijo pokrajinskih znamk. Krojač: Celovška cesta 8. (f)

Kupimo
POZORI! Kupujem vrste in vse teletine odpadke, ter plakom po najvišji cenil — Grebene Alojzij, Gallusove nabrežje 9, Ljubljana. (h)

PRAŠIČKE ZA REJO
ima na razpolago GOSPODARSKA ZVEZA in jih oddaja pri restavraciji »Levc«, Gospodsvetska cesta.

Naročajte »SVET«

V NEIZMERNI ZALOSTI NAZNAJAMO, DA JE PREMINUL, PREVIDEN S SV. ZAKRAMENTI, NAS PRELJUBI SIN IN BRAT

LOMBAR PETER
POGREB DRAGEGA POKOJNIKA SE BO VRŠIL V SOBOTO, 1. JULIJA, OB 16 POU. IZPREDEK VISKE CERKVE NA FARNO POKOPALIŠČE NA VICU. MASA ZADUSNICA ZA BLAGOPOKOJNIM SE BO DAROVALA V NEDELJO, 2. JULIJA, OB 7 ZJUTRAJ V FARNI CERKVI NA VICU. OHRANITE BLAGEGA POKOJNIKA V TOPLEM IN LEPEM SPOMINU. V LJUBLJANI, DNE 1. JULIJA 1944.

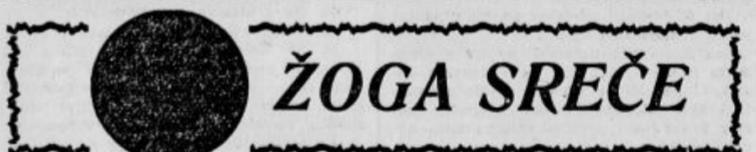
GLOBOKO ZALUJOČI: LOMBAR STANE, OČE; ANA, MATI; NASTA MILENA, SESTRI; STANČEK, BRAT IN OSTALO SORODSTVO.

Umrl nam je, previden s tolažili svetle vere, v 80. letu starosti, naš ljubljani oče, gospod

Vončina Ivan

železniški zvaniknik v pok.
Pogreb dragega pokojnika bo v soboto, dne 1. julija 1944, ob 17.30 iz mrtvaške veže Splošne bolnišnice na pokopališču v Štepanji vasi, Ljubljana, dne 30. junija 1944.

Marija, soproga; Ivan, Jože, Oton, sinovi; Faal, Rezi, Marija, Ljudmila, hčere — in ostalo sorodstvo.

Hofer se je znova s spretno kretnjo v stran in zvižajo umaknil obupnemu Brucku. Tekoč naprej, je streljal s krila; vrtar je skočil, toda žoga je bila spretno vržena, da je šla v mrežo v vogalu, ki sta ga tvorila pokončni in počezni drog.

To je bilo vse, kar je padlo golov v dvasjetih minutah, v katerih sta možiči smeli igrati. Tako se je prigodilo, da je vsa čast za gole pripadla mladeniču, ki je igral za poskušnjo.

Ko so se igralci trumoma vračali z igrišča, je sočak Papler smehljalje se priklimal Antonu.

»Veste, ni dvoma o vas,« je rekel. »Obrazec za profesionalista leži v moji pisarni pripravljen, da ga podpišete.«

»Podpiše ga izvržek!« se je zbadljivo oglašil neki glas.

Starašina »Stettinske Zogec« se je obrnil vse razvnet:

»Zdaj pa imam teh stvari od vas dovolj, Bruck!« je zagrmel. »V tem klubu sem jaz starašina in jaz ga bom vodil po svoji! In ako je to izvržek, ki z njim govorite, vam povem, da danes popoldne še toliko ni bila vaša igra vredna, da bi pi-

sali o njej domov! Gospod ali ne, amater ali ne, tak grd način igranja, kakor ete ga danes pokazali, mi nikakor ne ugaja, in to si lahko tolažite, kakor vam je dragot!

XIII. poglavje.

Srebrna škatlica za vžigalice.

Anton se je hitro oblačil. Čutil je, da ga Bruckova navzočnost v takem ozračju le maže, čeprav je bila oblačilnica »Zogec« velika. Potlej je bil še drug vzrok — toda o tem ni razmišljal, ker ni hotel biti razočaran.

Papler, ki je bil zunaj, se je sedaj vrnil in opazil, da se je bil Hofer preoblekel v poulično obleko, pa mu je namignil: »Pridite v mojo zasebno sobo,« je rekel. »Ej, veste, nekdo je tam, ki bi rad govoril z vami.«

Nenadna radost, ki ga je prešinila, je povedala Antonu, kod je tisti nekdo, ki bi utegnil biti in, ki je po njegovem upanju, tudi nekako bil — in ko ga je bil sočak odvedel v preprosto opremljeno